

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ KOMBINOVANÉ STUDIUM

2021-2023

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Martin Čech

Vývoj vzdělávacího systému Policie ČR

Praha 2023

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Tereza Vacínová, Ph.D.

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR COMBINED (PART TIME) STUDIES

2021-2023

BACHELOR THESIS

Martin Čech

**Development of the educational system of the Police of the
Czech Republic**

Prague 2023

The Bachelor Thesis Work Supervisor: PhDr. Tereza Vacínová, Ph.D.

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne: 13.02.2023

Jméno autora: Martin Čech

Poděkování

Děkuji PhDr. Tereze Vacínové, Ph.D. za její odborné vedení, cenné připomínky, vstřícnost a plnohodnotnou podporu, kterou mi poskytovala po celou dobu zpracování bakalářské práce.

Anotace

Bakalářská práce pojednává o vzdělávání příslušníků bezpečnostního sboru Policie v historickém kontextu na území České republiky. V práci je nastíněn vzdělávací systém československého četnictva, vzdělávací systém Policie ve válečném a poválečném období a vzdělávací systém sboru národní bezpečnosti. Práce také popisuje Policii po roce 1990 a stručně charakterizuje reformu Policie České republiky a z ní plynoucí systém vzdělávání.

Klíčová slova

celoživotní vzdělávání, četnictvo, bezpečnostní sbory, policie, profesní vzdělávání, vzdělávání dospělých.

Annotation

The bachelor thesis deals with the education of members of the Police Security Force in the historical context in the Czech Republic. The thesis outlines the educational system of the Czechoslovak gendarmerie, the educational system of the Police in the war and post-war period and the educational system of the National Security Corps. The thesis also describes the Police after 1990 and briefly characterizes the reform of the Police of the Czech Republic and the resulting system of education.

Keywords

lifelong learning, gendarmerie, security forces, police, professional education, adult education.

ÚVOD.....	8
1 VZDĚLÁVÁNÍ DOSPĚLÝCH.....	10
1.1 Profesní vzdělávání	11
1.1.1 Formy a metody profesního vzdělávání	11
2 ČESKOSLOVENSKÉ ČETNICTVO.....	13
2.1 Vzdělávací systém Československého četnictva	14
2.2 Četnické školy.....	16
3 MEZIVÁLEČNÁ A POVÁLEČNÁ OBDOBÍ.....	21
3.1 Období mezi lety 1939–1945.....	21
3.2 Období po roce 1945.....	22
3.3 Vzdělávání a výcvik příslušníků Národního bezpečnostního sboru	24
4 OBDOBÍ PO ROCE 1989	27
5 CHARAKTERISTIKA POLICIE ČR.....	30
5.1 Úkoly a činnost Policie ČR.....	31
5.2 Podmínky pro přijetí k Policii ČR	33
5.3 Vzdělávací systém Policie ČR.....	34
5.3.1 Reforma Policie ČR.....	35
5.4 Pokyn policejního prezidenta o profesním vzdělávání	38
5.5 Základní odborná příprava.....	39
5.6 Vzdělávací instituce pro Policii ČR.....	41
5.6.1 Policejní školy.....	42
5.6.2 Edukační policejní on – line systémem E – POLIS	44
5.7 Vzdělávání policistů České republiky v rámci mezinárodní spolupráce.....	45
DISKUSE.....	48
ZÁVĚR	55
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	58
SEZNAM ZKRATEK	63
SEZNAM PŘÍLOH.....	64

ÚVOD

Každá lidská profese s sebou nese potřebu vzdělávání a průběžného zdokonalování dovedností a znalostí potřebných pro její výkon. Stejně tak jako pracovníci ve službách gastronomických či technických, tak i příslušníci Policie ČR mají povinnost se vzdělávat, aby zvládali reagovat na měnící se požadavky doby.

Obsahem předkládané bakalářské práce je vývoj vzdělávacího systému Policie ČR. Práce je tedy zaměřena na příslušníky Policie ČR a jejich odborné vzdělávání v kontextu historického vývoje. Cílem práce je popsat a charakterizovat systémy vzdělávání, jejich specifika a historické ukazatele u Policie ČR v kontextu vzdělávání dospělých.

Téma bylo zvoleno z důvodu osobní angažovanosti autora u bezpečnostních sborů ČR, a to celkem po dobu sedmnácti let, a z důvodu osobní zkušenosti s profesním vzděláváním v rámci policejního sboru.

V první kapitole bakalářské práce je stručně charakterizováno vzdělávání dospělých, profesní vzdělávání a jsou nastíněny formy a metody profesního vzdělávání.

Druhá kapitola popisuje vzdělávání československých četníků, metody a formy tohoto vzdělávání a stručně charakterizuje historii četnictva a druhy četnických škol.

Kapitola třetí je zaměřena na systémy vzdělávání policistů v meziválečném a poválečném období. Dále je v této kapitole nastíněno vzdělávání příslušníků SNB a důležité změny související s normalizací a změnou legislativy.

Čtvrtá kapitola popisuje změny ve vzdělávání policistů po roce 1989 a následně důležité události v této oblasti, které souvisely se vznikem České republiky.

Kapitola pátá se zabývá vzděláváním příslušníků Policie ČR až do současnosti. Zde se autor věnuje reformě policejního školství, požadavkům na nastupující policisty, dále také policejnímu školství a dalším možnostem vzdělávání policistů. Kapitola také obsahuje popis úkolů a činnosti Policie České republiky.

Předkládaná bakalářská práce nezahrnuje empirickou část s vlastním výzkumem. Autor práce čerpal výhradně z teoretických zdrojů a nastiňuje tak systémy vzdělávání i jejich specifika v historickém kontextu, které lze najít v podobě dostupných literárních pramenů. V závěru práce je diskuse, kde se autor zamýšlí nad vývojem vzdělávání u Policie a je uvedeno několik srovnání mezi situací z dob četnictva a situací ze současnosti.

1 VZDĚLÁVÁNÍ DOSPĚLÝCH

Proces vzdělávání provází každého člověka jeho celým životem. Vzdělávání dospělých má svá specifika, kterým je nutné tyto fáze procesu získávání zkušeností, dovedností a znalostí, přizpůsobit.

Andragogika je vědní obor zaměřený na vzdělávání a učení se dospělých. Poprvé pojem andragogika použil Kapp v roce 1833. Termín měl sloužit k odlišení pojmu pedagogika od pojmu vzdělávání dospělých, a to z důvodu jiných cílů, poslání i východisek každé disciplíny. Rozvíjet se začala andragogika až v polovině 19. století a postupem vývoje doby, a s ustálením vývoje školských systémů, začala cílit svoji působnost na vzdělávání dospělých v produktivním věku. (Veteška, 2016)

Člověk v novodobém světě přestává být někým na základě svého původu, ale stává se někým až na základě vlastního výkonu. K podání dobrého či úspěšného výkonu je třeba schopností a dovedností, které lze, díky pokračujícímu vzdělávání se, lépe dosáhnout.

Velmi významná jsou pro vzdělávání dospělých šedesátá a sedmdesátá léta minulého století. Po druhé světové válce se země ozdravily ze škod a nastal technický a průmyslový rozmach, který si žádal schopné a kompetentní lidi. Vzdělávání dospělých dostalo své místo v systému vzdělávání jako samostatný oddíl a na vysokých školách se začala objevovat andragogika, jako samostatný vědní obor. (Beneš, 2014)

Veteška navíc uvádí, že v této době dochází k všeobecnému akceptování požadavků po rovnosti vzdělávacích šancí. Současně lze ve společnosti popsat jev krize ve vzdělávání, která ukazuje nedostatečnou vzdělanost lidí, kteří nastupují na nové pracovní pozice. Chybí jim kompetence, zkušenosti a dovednosti pro výkon činností. Společnost tedy pochopila, že vzdělávání je záležitost celoživotního procesu a ne jen období prvních patnácti až dvaceti let života. Rozvoj andragogiky a pedagogiky vedl požadovanému nárůstu vzdělanosti a k novému pojetí vzdělávání ve společnosti. Ve světě uznávaný projekt Bařovy školy práce ukázal velmi propracovaný systém firemního vzdělávání a výchovy. (Veteška, 2016)

V dospělém produktivním věku si žádný člověk nevystačí se znalostmi, které načerpal na základní škole. Ke kvalitnímu výkonu profese je nutné se postupně vzdělávat a zdokonalovat se tak ve svých pracovních dovednostech a schopnostech. V případě policistů tomu není jinak. Systematizované vzdělávání policie je nutné pro to, aby každý příslušník byl schopný aktivně využívat své schopnosti a dovednosti, byl ve službě efektivní a také aby mohl řádně dostát plnění svých služebních povinností. (Koubek, 2000)

1.1 PROFESNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Téma bakalářské práce je zaměřeno na vzdělávání v rámci bezpečnostního sboru policie, proto se autor také popisuje ve zkratce systém profesního vzdělávání.

Profesní vzdělávání je členěno dle Palána a Langer (2008) na kvalifikační, rekvalifikační a normativní vzdělávání. Kvalifikační vzdělávání slouží zaměstnanci k prohlubování a zvyšování kvalifikace, a to prostřednictvím osvojování nových dovedností a znalostí. Do kvalifikačního vzdělávání patří například postgraduální vzdělávání, zaučení či zaškolení.

Rekvalifikační vzdělávání poskytuje možnost změnit dosavadní kvalifikaci nebo prohloubit současnou kvalifikaci a získat tím nové teoretické i praktické poznatky. Je využívána především lidmi s nízkou či nedostatečnou kvalifikací.

U normativního vzdělávání je konkrétní vzdělání vyžadováno po zaměstnanci v rámci zákona. Osoby musejí nabít odborné způsobilosti, aby mohly vykonávat svou profesi.

1.1.1 FORMY A METODY PROFESNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Při vzdělávání je potřeba dodržovat určitá pravidla, aby byl vzdělávací proces úspěšný. U vzdělávání lze rozlišit formy – jakým způsobem je daná aktivita zaměřená na vzdělávání realizována, a dále metody – jakých bylo využito postupů k realizaci vzdělávací aktivity. Formy a metody vzdělávání jsou na sobě závislé. Bez konkrétní formy vzdělávání nelze zvolit vhodnou metodu vzdělávání. (Bartoňková, 2010)

Do forem vzdělávání řadíme přímou nebo také prezenční výuku, ve které se účastník vzdělávací aktivity setkává s vyučující osobou. Dále do forem výuky řadíme kombinovanou výuku, kdy je nutné ovládat samostatně řízené studium, a také

korespondenční výuku, při které účastník dostává tištěné studijní materiály poštou. Další formou vzdělávání je distanční výuka a e-vzdělávání, které probíhají on-line prostřednictvím počítače. (Mužíka, 1998, s. 114)

Metoda vzdělávání je dle Mužíka (1998) nástroj, kterým se vzdělávací aktivita realizuje. Konkrétní metodou lze realizovat danou formu výuky a tím naplnit její cíle a obsah.

Koubek (2011, s. 150) dále rozlišuje metody vzdělávání, jenž lze uplatnit při výkonu profese na pracovišti a metody vzdělávání uplatňující se mimo pracoviště. Při výkonu práce lze efektivně vzdělávat jednotlivce v rámci nových profesních dovedností, a to prostřednictvím instruktáže při výkonu práce, asistováním při výkonu činnosti a také rotací práce, kdy se vzdělávající jedinec pohybuje v rámci celého pracoviště a získává spolu s novými zkušenostmi a dovednostmi také cennou flexibilitu. (Koubek, 2011)

2 ČESKOSLOVENSKÉ ČETNICTVO

Po vzniku samostatného Československa dne 28. října 1918 přešlo československé četnictvo do služeb národního výboru. Četnictvo nadále vykonávalo službu podle zákona o četnictvu ze dne 25. prosince 1894 a služební instrukce pro tuto ozbrojenou složku ze dne 3. března 1895 a dalších organizačních předpisů ze dne 20. března 1895. tehdejší státní systém se snažil vyřešit otázky spojené s bezpečnostní službou a po revolučních událostech v letech 1848-1849 došlo ke změnám právní úpravy státních policejních úřadů a v českých zemích bylo zavedeno četnictvo a následně i zavedena samospráva v rámci které mohla působit i komunální policie. Po vzniku samostatného Československého státu přejal státní systém stávající právní řád a úpravu bezpečnostních otázek státu. Tímto byla stanovena dosti náročná kritéria, kterými se měly doplnit jednotlivé ozbrojené složky. I v této době byl kladen velký důraz na politický profil, fyzické a osobnostní předpoklady každého jedince, který měl do bezpečnostních ozbrojených složek státu vstoupit. Četnictvo bylo vojensky organizovaným strážním sborem, podléhajícím vojenským trestním zákonům a soudům. Ve výkonu bezpečnostní služby bylo podřízeno politickým úřadům, po stránce výcviku, vyučování, kázně, kontroly služby, ve věcech správních a hospodářských pak četnickým důstojníkům.

Celé četnictvo podléhalo také ministerstvu vnitra jako nejvyšší instanci. Členové četnického sboru se dělili na mužstvo, které bylo tvořeno gážísty – mimo hodnostní třídy a dále na důstojníky – gážísty. Gážísté, kteří byli mimo hodnostní třídy, měli v náplni práce ochranu bezpečnosti osob a majetku, dále zjednávali pořádek a klid, působili při obecném ohrožení a výtržnostech, konali hlídky ve svých oblastech působení, osoby zatýkali a prováděli další činnosti, které vyplývaly z dalších platných zákonů a nařízení. V každé četnické stanici byl vrchní strážmistr, který zpravidla zastával funkci velitele stanice. Četničtí důstojníci měli zodpovědnost za službu, výcvik, vyučování a také kázeň podřízených četníků. Důstojníci výkonní byli většinou okresními veliteli a učiteli v četnických školách, důstojníci správní pak veliteli oddělení, dalšími vyššími veliteli a rovněž učiteli. V čele stál generální velitel četnictva, jenž byl podřízen ministerstvu vnitra, četnictvu vojensky velel a zodpovídal za udržení kázně.

Pro pomocné kancelářské práce byli najímáni tzv. Četniční kancelářští zřízenci, kteří nenosili stejnokroj šedozelené barvy, který se podobal uniformám vojska, ale byli oděni do občanský oděv bez jakýchkoliv označení. Tito také podléhali zákonům a disciplinárním předpisům jako samotní četníci. Četníci, kteří byli zařazeni v jednotlivých stanicích, vykonávali četnickou službu, která se rozdělovala do dvou částí. Služba obyčejná patřila k základním povinnostem každého četníka, tuto službu četníci vykonávali bez zvláštních pokynů svých velitelů. Služba zvláštní představovala pro četníka činnost vykonávanou na základě zvláštních vrchnostenských nařízení. Při službě zvláštní docházelo například k eskortě vězňů. (Policie ČR, online, 02. 10. 2022)

2.1 VZDĚLÁVACÍ SYSTÉM ČESKOSLOVENSKEHO ČETNICTVA

Četnictvo ve svých dobách plnilo důležitou roli ve společnosti. Obecně známé scény z filmových děl či knižní četby v člověku vyvolávají dojem, že četník měl ve společnosti postavení, respekt a byl osobou státní či úřední. Četnictvo po vzniku samostatného Československého státu nadále vykonávalo svou činnost dle zákona o četnictvu z 25. prosince roku 1894 a se zrodem nového státu četnictvo čekala první změna. Odešlo zhruba deset procent četníků na území Čech, především proto, že nesouhlasili se vznikem nového samostatného státu. Dále na Slovenské straně vznikl problém s četníky, kteří byli maďarské národnosti. Tito odešli do Maďarska a Slovenské územní pociťovalo výrazný podstav. Tento problém musel být řešen. Řešení se našlo v obsazování četnických stanic na slovenském území osobami z Čech a Moravy, protože obyvatelé slovenské části státu byli velmi často úplně negramotní. (Policie ČR, online, 07. 10. 2022)

V zákoně č. 299 z roku 1920, který se zabýval četnictvem a také tedy podmínkami přijetí nového uchazeče k četnictvu, se promítla potřeba mít ve svých řadách dobře připravené členy. (Macek, Uhlíř 1997)

Nejen vzdělání, ale i samotné požadavky na službu četníků byly vydány v zákoně. Zákon o četnictvu měl celkem 27§ a byly v něm stanoveny zásady, které přímo zasahovaly do života četníků, např. podmínka svobodného a bezdětného stavu či dobrá znalost československého jazyka. Podmínka dospělosti pro vstup k četnictvu se zachovala do současnosti, ovšem tehdy byla dospělost stanovena na 21 let věku. Četníkovi stačila

obecná škola. Středoškolské vzdělání nebo univerzitní vzdělání bylo u četníků ojedinělé, většinou se jednalo o absolventy vojenských středních a vysokých škol. (Macek, Uhlíř 1997)

Konkrétně § 17 zák. č. 299/1920 Sb. Se zabýval podmínkami přijetí tzv. četníků na zkoušku: „*Mužstvo četnické doplňuje se přijímáním uchazečů dobrovolně k četnictvu se hlásících. Uchazeč přijímá se nejprve jako četník na zkoušku. Za četníka na zkoušku může být přijat jen ten, kdo:*

- a) jest státním občanem republiky Československé,*
- b) jest bezúhonný, svéprávný a duševně způsobilý,*
- c) překročil 21. a nedosáhl ještě 35. roku věku,*
- d) jest svobodný neb bezdětný vdovec,*
- e) má silné, zdravé tělo a přiměřenou výšku,*
- f) je znalý v slově i písemně jazyka československého,*
- g) prokáže se vzděláním, jakého se nabývá na obecné škole,*
- h) má výcvik vojenský, konal službu vojenskou se zbraní nejméně*

po tuto dobu, kterou branný zákon pro normální presenční službu stanoví. Ministerstvo vnitra může prominout požadavek pod písmeny c) a d) uvedený vůbec, pak požadavek pod písmenem f) uvedený, tento však jen s podmínkou, že mu žadatel nejdéle do dvou let vyhoví. Dočasně na dobu potřeby, zejména v případě mobilizace, může ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem národní obrany doplnit četnictvo osobami vojenskými, bez ohledu na to, zda hořejším požadavkům plně vyhovují čili nic.“ (Macek, Uhlíř, 1997, s. 180)

2.2 ČETNICKÉ ŠKOLY

Četnictvo se pyšilo dobrým systémem četnických škol a vzděláváním. Celé vzdělávání se vyznačovalo svou jednoduchostí a efektivitou. Školy se zřizovaly u zemských velitelství a náležely přímo k nim. Četníci procházeli nejen teoretickým výcvikem, ale také odbornými kurzy a doplňujícím vzděláváním na jednotlivých četnických stanicích. (Policie ČR, online, 07. 10. 2022)

Učitelé v četnických školách byli vystavováni velkým požadavkům. Museli dokonale ovládat předmět, který vyučovali. Znalosti přetvářeli v poutavý výklad, při kterém se snažili předat co nejvíce vědomostí a dovedností svým žákům. Měli za úkol si více všimnout žáků méně nadaných, aby se dokázal co nejvíce rozvinout jejich potenciál a naučili se co nejvíce. Učitel musel být vždy klidný, chovat se co nejvíce mravně, protože dával příklad všem svým žákům. Učitelé mohli být z řad důstojníků nebo také dobrovolníků, kteří mohli fungovat jako instruktoři. (Policie ČR, online, 07. 10.2022)

Výběru učitelů byla věnována tedy zvláštní pozornost. Museli být vybráni takový jedinci, kteří měli nejen vědomosti, ale také pedagogické dovednosti a umět být mravním vzorem. Velitel škol, který byl současně i velitelem zemského doplňovacího oddělení, byl předkládán týdenní rozvrh, který sestavovali učitelé – jeho podřízení. Rozvrh velitel schvaloval po pečlivém přezkoumání. Rozvrh musel splňovat náležitosti jako rozprostření všeobecných předmětů do maximálně čtvrtiny celé vyučovací doby, jedna třetina se věnovala přezkoušení a opakování učiva. V celém vyučování se dbalo používání metod dogmatických a genetických, kdy při metodě dogmatické sám učitel poskytl žákům výklad a ti si dělali potřebné poznámky a při metodě genetické žáci čerpali z vlastních vědomostí a zkušeností, které používali při konkrétních případech, učivo rozebírali společně prostřednictvím otázek a odpovědí. Tyto způsoby vyučování byly popsány v Instrukci pro četnické školy vydané výnosem ministerstva vnitra číslo 47.76113-1928. (Semrád, 1997)

Tehdejší četnické školy byly výběrové. Po absolvování nástupní školy byl četník zařazen do běžné služby. Následně dle jeho kvality vykonávané služby, odsloužených let a složení přijímacích zkoušek na školu vyššího stupně, byl přijat do školy vyšší. Četnické školy byly organizovány do čtyř základních stupňů:

1. Škola četníků na zkoušku
2. Škola pro výcvik velitelů stanic
3. Škola pro výcvik výkonných důstojníků
4. Pokračovací výcviky a kurzy.

Škola četníků na zkoušku byla určena pro nováčky, kteří nastoupili do sboru. Trvala 8 měsíců a byla absolutním základem pro další – pokračující vzdělávání četníků.

Škola pro výcvik četníků na zkoušku:

„Po přijetí k četnictvu byli četníci na zkoušku zařazováni k doplňovacímu oddělení do uvedené školy, která trvala 8 měsíců. Jejím posláním bylo poskytnout nově přijatým četníkům spolehlivý základ pro jejich další systematický výcvik a pro praktické upotřebení ve výkonné službě. V rámci předmětů všeobecného vzdělávání byly vyučovány tyto předměty: jazyk služební, jazyk menšinový, počty a měřičství, dějepis, zeměpis, přírodopis a zdravotní věda. Odborné předměty zahrnovaly výuku Zákona o Četnictvu a Četnické služební instrukce, Kasárního předpisu, Práva ústavního a správního, Obecného trestního zákona, Trestního řádu, Vojenského trestního zákona a Vojenského trestního řádu, Služby pátrací a daktyloskopické, Služebního řádu branné moci republiky Československé a Nauky o zbraních střelbě. Po třech měsících teoretického výcviku byl prováděn rovněž, praktický výcvik v obchůzkové a pátrací službě.“ (Macek, Uhlíř, 1999, s. 71)

Toto dělení předmětů bylo dodržováno i na dalších stupních vyšších škol. Ve všech stupních škol byl samozřejmostí výcvik fyzické zdatnosti a praktický výcvik v ovládnutí zbraní.

Škola pro výcvik velitelů stanic:

„Škola byla určena k rozšíření a prohloubení všeobecného a odborného vzdělání definitivních četníků a vstípení základních vyučovatelských a vychovatelských zásad tak, aby byli plně způsobilí pro výkon funkce velitelů četnických stanic. Přijímání byli pouze definitivní četníci, kteří s úspěchem vykonali přijímací zkoušku. Dalším kritériem byla hranice doby služby u četnictva, která neměla být nikdy kratší než 4 roky. Vyučování bylo rozvrženo do 10 měsíců. Odlišnosti oproti škole četníků na zkoušku byly v obsahu výuky, který odpovídal vyšší úrovni žáků a byl zaměřen na získání znalostí potřebných k řízení četnické stanice, včetně výuky a výcviku podřízených četníků.“ (Macek, Uhlíř, 1999, s. 72)

Četníkům, kteří nastoupili do základní služby již se středoškolským vzděláním, byla doba povinné služby zkrácena na dva roky. Vzhledem k tomu, že i škola pro výcvik velitelů stanic obsahovala ve svém učebním plánu velké množství všeobecných předmětů, je tento krok logický. Tato forma nenahrazovala v žádném případě středoškolské vzdělání, ale byla převážně odborně zaměřenou školou. Byla rozšířena o předměty typu hospodářských předpisů pro četnictvo, nauce o terénu, praktický výcvik v pátrací službě, což bylo něco jako současná kriminalistika. Praktické výuce byla opět věnována část výuky na škole. (Macek, Uhlíř, 1999)

Škola pro výcvik výkonných důstojníků – jejím účelem bylo poskytnout frekventantům škol pro výcvik velitelů stanic vzdělání, které by odpovídalo důstojnickým hodnostem v armádě: *„Škola byla určena pro kvalifikované vrchní strážmistry, kteří aspirovali na hodnost četnického výkonného důstojníka. Jednalo se o vzdělání odpovídající důstojnické hodnosti a funkci okresního četnického velitele, do které byli výkonní důstojníci zpravidla zařazováni. Datum počátku školy bylo stanovováno Ministerstvem vnitra.“* (Macek, Uhlíř, 1999, s. 72)

Posuzoval se také názor nadřízeného, kdy: *„K žádosti se přikládalo vyjádření nadřízeného, má-li žadatel úplnou morální schopnost k dosažení důstojnické hodnosti.“* (Macek, Uhlíř, 1999, s. 72)

Výcvik zde trval pouze šest měsíců, ale výběrové podmínky byly velmi přísné. Podmínkou bylo nejméně 15 odsloužených let, velmi dobrá kvalifikace ve službě, absolvování školy pro výcvik velitelů stanic s prospěchem velmi dobrým, nejméně dvouletá služba velitele stanice, dokonalá znalost služebního jazyka a dobrá znalost nejméně jednoho menšinového jazyka. V odborných předmětech se vyučovaly především nové objevy a poznatky z oblasti vědy a techniky, jejichž znalostí mohlo být využito v četnické službě. Všeobecné předměty se zajímavě rozšířily o vychovatelství a vyučovatelsví. Předpokládalo se, že četník zařazený na dané služební místo by měl po jejím absolvování působit jako vychovatel podřízenému četnictvu a měl by občasně přednášet na četnických školách získané poznatky z praxe. (Macek, Uhlíř, 1999)

Pokračující výcviky a kurzy – četnictvo mělo, dle své koncepce vzdělávání, stále zdokonalovat své osvojené znalosti a dovednosti, tedy opakovat již naučenou látku. Pro osvojení nově vydaných nařízení a předpisů sloužily pokračující výcviky a kurzy, které byly uskutečňovány buďto přímo na četnických stanicích nebo v četnických či vojenských školách. Byly to výcviky zaměřené například na výcvik služebních psů, pro polní četnictvo, kurzy řidičů či letců nebo kurzy zaměřené na zbraně, kterými si četníci zdokonalovali své dovednosti a odborné znalosti využívané ve své službě. (Macek, Uhlíř, 1999)

„Teoretický výcvik příslušníků četnictva byl zajišťován v četnických školách, zvláště odborných kurzech a na četnických stanicích. Byl rozlišován výcvik odborný a vojenský. Rozsah odborného výcviku stanovila školní instrukce. Vojenský výcvik se řídil vojenskými předpisy, platnými pro pěchotu. Za oblast vzdělávání a výcviku byli odpovědní řídicí pracovníci jednotlivých organizačních článků četnictva. Velitelům stanic byla stanovena povinnost vyučovat jim podřízené četníky a přihlížet k tomu, aby si četníci co možná nejdříve osvojili předpisy vztahující se ke službě. Povinností okresních četnických velitelů bylo dbát o provádění odborného a vojenského výcviku podřízeného mužstva při každé příležitosti. Veliteli oddělení byla rovněž, stanovena povinnost vojensky vzdělávat a vyučovat veřejnou bezpečnostní službu formou pokračovacího výcviku a opakovacího vyučování. V tomto směru poučoval velitele stanic, jak by měli vyučovat, a zjišťoval, zda se vyučuje podle předpisu a zda četníci mají zájem na dalším vzdělávání. Zvláštní pozornost věnoval „vyučování v písmě a v konceptu řeči služební“. Zemskému

četnickému veliteli příslušelo především řízení vyučování nově přijatých četníků, četníků na stanicích a žáků hodnostních škol. K tomu účelu vydával vždy ke konci roku denní řád.“ (Macek, Uhlíř, 1999, s. 70)

3 MEZIVÁLEČNÁ A POVÁLEČNÁ OBDOBÍ

3.1 OBDOBÍ MEZI LETY 1939–1945

Období mezi lety 1939–1945 bylo v Československu ve znamení germanizace a změn nejen v běžné společnosti. V březnu roku 1939 byly učiněny první kroky k vybudování protektorátu, který neslo oficiální název „Protektorát Čechy a Morava“. Na území Čech a Moravy začala aktivní vojenská okupace. Na celém území protektorátu vešel v platnost německý rasový systém. Tento systém s sebou přinášel spoustu změn. (Macek, Uhlíř, 2001)

Po roce 1939 bylo území Československa ovládáno německými složkami – okupačními úřady. Do českých institucí nastoupili němečtí pracovníci, kteří byli zvláštními zmocněnci německých říšských úřadů. (Macek, Uhlíř, 2001)

Právní systém zůstával platný, dokud neodporoval Německé říši. Byly vydávány rovněž právní předpisy protektorátní, což mu dovolovala jeho vlastní autonomie, platné přepisy však mohla pro protektorát vydávat také samotná Německá říše.

Převzetí německého rasového systému znamenalo v první řadě vyloučení židů. Židé byli vyloučeni jak z každodenního společenského života, tak i z bezpečnostních a státních složek. Toto vyloučení postihovalo nejen židy ale i míšence. České četnictvo a policie tedy doznaly prvních změny – nástup německých občanů a dále odchod židů a míšenců, což bylo upraveno vládním nařízením z roku 1939, které bylo publikováno až v roce 1940. (Macek, Uhlíř, 2001)

Zásadní změny se promítaly také do organizace četnictva a policie v podobě reorganizace systému a jazykových znalostí. Sloučením četnictva, obecní policie, vládní policie a požární policie vznikla Uniformovaná protektorátní policie, která měla jednotné vedení. Němčina se stala úředním jazykem a každá osoba protektorátní policie ji musela ovládat jak slovem, tak i písmem. Pro tento účel byly zřízeny kurzy, po jejichž absolvování přišlo přezkoušení v podobě komisního přezkoušení. Kdo neuměl německy, nemohl dále ve složkách policie působit. (Galaš, 2009)

Ze vzpomínek Františka Fary, československého četníka je patrné, že čeští četníci zachovávali svou loajalitu k zemi české a také k českým lidem. Na své stanici hráli karty, raději, než by šli ven a potkali nějakou nekalost či museli řešit černý obchod s kontrabandem, kdy lidé pro své malé potravinové přiděly sháněli jídlo, kde se dalo. (Fara, 2002)

V protektorátu byla snaha potlačit české četnictvo a naráz zrušit veškeré české bezpečnostní sbory. K tomuto zrušení však nedošlo. O zachování českého četnictva a policie se zasloužil generál Josef Ježek. (Galaš, 2008)

Došlo však k výraznému poklesu činnosti četnické pátrací služby. Do zmíněného období četnická pátrací služba zaznamenala velký rozvoj. Změna ve společnosti však nastavila jiné priority služebních složek státu. Členové policejních sborů byli vzděláni jedinci, jejich rozdělení do jednotlivých služebních tříd určovalo jejich prozatím dosažené vzdělání.

I. služební třída se uplatňovala pro ty, jenž vystudovali vysokou či střední školu – u policie šlo o právníky,

II. služební třída se vztahovala na příslušníky sboru, kteří absolvovali střední školu – důstojníci vyšší strážní služby a úředníci vyšší pomocné správní služby (aktuáři),

III. Služební třídu představovali absolventi čtyř nižších tříd střední školy nebo čtyř tříd občanských škol. Tito absolventi úspěšně získali zkoušky zvláštní odbornosti nebo splňovali podmínku absolvování dvouleté odborné školy. (Macek, Uhlíř, 2001)

Do poslední IV. Služební třídy byli zařazeni ti, „...kteří absolvovali jiné vyšší předběžné vzdělání, nežli poskytovala obecná škola (u policie důstojníci strážní služby a kancelářští úředníci)“ (Macek, Uhlíř, 2001, s. 67)

3.2 OBDOBÍ PO ROCE 1945

Po osvobození státu se poměry ve společnosti změnilly a odpovídaly tehdejší politické situaci. Košický vládní program přijatý dne 5. 4. 1945 byl základem pro další státotvornou aktivitu. Prezidentem byl vydán ústavní dekret, kterým se začala reorganizovat vláda a

jednotlivá ministerstva. Ministerstvo vnitra mělo poslání řídit národní výbory a vykonávat bezpečnostní úkoly, které vyplývaly z Košického vládního programu. Zásadní úkoly a náplně práce na úseku bezpečnosti byly tímto dány. 17. 4. 1945 byly vládou schváleny zásady budování nového bezpečnostního aparátu. Ministr vnitra určil, že četnictvo a policie nebudou rozpuštěny, pouze budou očištěny, protože v té době nebylo možné tyto složky nahradit jiným systémem. Dále ministra vnitra určil, že mladí a schopní lidé, budou začleňováni do bezpečnostní složky státu a budou také tvořeny zálohy pro obranu pohraničí země. (Policie ČR, online, 25. 11. 2022)

Na základě Košického národního programu byl vytvořen Sbor národní bezpečnosti – SNB. Ve chvíli, kdy byla vyhlášeno nová organizace Sboru národní bezpečnosti si stát zajišťoval stejné nastavení vývoje ozbrojených složek napříč celou zemí. V říjnu roku 1945 čítal aparát Sboru národní bezpečnosti celkem 34 396 příslušníků a současně v tomto měsíci byly zřízeny zemské odbory bezpečnosti – ZOB. Zemské odbory bezpečnosti organizovaly a vedly veškeré složky vnitřní národní bezpečnosti v zemi. Zemské odbory bezpečnosti sestávaly ze čtyř oddělení. Prvním oddělením bylo vnitro, které vedlo, řídilo Sbor národní bezpečnosti a kriminální službu, druhé oddělení byl zpravodajský úsek, třetí právní a správní úsek a čtvrtým byl dopravní úsek. (Policie ČR, online, 25. 11. 2022)

SNB byla tvořena třemi složkami. Sborem uniformované národní bezpečnosti, který nahradil policii a četnictvo, pohotovostním sborem a sborem neuniformované služby. (Macek, Uhlíř, 2011)

Sbor národní bezpečnosti byl již od počátku politický a bezpečnostní složky nebyly odděleny od politických a původně byly zaměřeny proti Němcům, Maďarům a jejich spolupracovníkům. Zpočátku SNB neměly dostatek stejnokrojů. Nováčci proto mnohdy absolvovali počáteční výcvik v civilních šatech. Aby však byli rozpoznatelní od civilního obyvatelstva, museli nosit na levé ruce červenou pásku s bílými okraji a nápisem SNB. (Bohata, 1976)

System vzdělávání se řídil předpisy z roku 1938 a to v rozsahu a v souladu s programovými zásadami působící vlády Na začátku března roku 1948 byla dokončena očista Národního bezpečnostního sboru. Asi 3.500 členům sboru byla vyslovena nedůvěra a byli jednorázově propuštěni. Další čistky v bezpečnostním sboru proběhly po roce 1968. Tyto Husákovy čistky měly za následek velké omlazení jejich příslušníků, kdy jejich vysoký věkový průměr byl problémem už v 60. letech. (Macek, Uhlíř, 2011)

3.3 VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCVIK PŘÍSLUŠNÍKŮ NÁRODNÍHO BEZPEČNOSTNÍHO SBORU

První školská soustava MV byla vytvořena v roce 1964 a jejím úkolem mělo být zlepšení všeobecného a odborného vzdělání příslušníků SNB a MV a zvětšení kapacity v 50. letech vzniklých škol poskytujících střední a odborné vzdělání. V době realizace záměrů tohoto projektu byla 1. ledna 1963 zřízena Základní škola pro příslušníky SNB v Ostrově nad Ohří. Zpočátku zajišťovala výuku pro příslušníky pracující v nápravných zařízeních, později byla výuka rozšířena i na příslušníky VB. V roce 1974 byla realizována nová rezortní vzdělávací soustava, tedy systém škol a kurzů všech stupňů. Došlo ke zrušení předcházející soustavy a vznikly důstojnické a praporčické školy SNB. V důsledku toho byla v Brně zřízena Praporčická škola SNB, avšak nebyla dostatečně kapacitně zajištěna, takže škola v Ostrově nad Ohří se stala jejím detašovaným pracovištěm. Dnem 30. června 1980 byla zrušena a posluchači byli přemístěni do Brna. (Archiv bezpečnostních složek, online, 18.11.2022)

V 60. letech byl systém vzdělávání Sboru národní bezpečnosti složený ze škol nástupních, jenž byly určeny pro nově přijaté příslušníky a středních odborných škol, které byly zřízeny již v roce 1956. Střední odborné školy byly určeny pro příslušníky velitelských funkcí, nebo pro ty příslušníky, se kterými se na těchto velitelských funkcích počítalo. Nástupní školy byly povinné pro všechny nově přijaté. Škola nástupní trvala 6 měsíců a nemuseli do ní chodit přijaté osoby s vysokoškolským vzděláním. Střední odborné školy poskytovaly vzdělání na úrovni tehdejších středních ekonomických škol. Studenti byli předběžně zařazováni do přípravného měsíčního kurzu. Mezi vyučované předměty na střední odborné škole patřila čeština nebo slovenština, ruština, matematika, fyzika, chemie. V rámci odborných předmětů byla vyučována odborně bezpečnostní

příprava, kriminalistika, bojová a tělesná příprava. Součástí vzdělávání se stal povinně i marxismus – leninismus. Školy byly rozděleny na katedry. Střední odborná škola trvala celé 2 roky, což byla kratší doba než u ostatních středních škol a byla ukončena maturitní zkouškou. Maturita se skládala povinně ze čtyř předmětů. Mateřský jazyk, ruština, marxismus – leninismus a odborně bezpečnostních a právní předměty. (Macek, Uhlíř, 2011)

Školy byly rozděleny na veřejnobebezpečnostní a státobezpečnostní. Jedinou výjimku z výše uvedeného dělení měla SOŠ MV slapy nad Vltavou. Zde byli studenti, kteří se vzdělávali jak pro StB, tak pro kriminální službu VB. Právě odborně bezpečnostní problematika obsahovala různou náplň předmětů, podle zaměření. Záleželo, zda šlo o zaměření na VB nebo na StB. Školy byly také rozčleněny do stupňů. První stupeň byl nižší a postačoval pro vykonávání nižších funkcí. V případě, že student absolvoval oba ročníky s absolutoriem, znamenalo to vyšší stupeň vzdělání a umožňoval studentům dobrý kariérní postup, jelikož to byl nejvyšší možný stupeň vzdělání, který mohl v resortu ministerstva vnitra student dosáhnout. (Macek, Uhlíř, 2011)

Zkrácené studium nebylo jedinou výhodou příslušníků národní bezpečnosti. V případě, že byl příslušník starší 40 let a nesplňoval požadavky vzdělání na svoji pozici, bylo mu umožněno si dodatečně doplnit vzdělání v náhradních půlročních kurzech. Výše uvedený systém vzdělávání příslušníků národního bezpečnostního sboru fungoval až do 70. let. Rozdělení škol tehdy obsahovalo dělení na praporčické školy a důstojnické školy. Stále nebylo možné v resortu ministerstva vnitra absolvovat vysokou školu. (Macek, Uhlíř, 2011)

V roce 1973 byla založena Vysoká škola Sboru národní bezpečnosti. Tato škola sídlila v Praze a vznikla na základě zákonného opatření. Na škole platila pravidla jako na vysokých školách, projevoval se zde tedy univerzitní směr. Výjimkou ale bylo, že v čele Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti stál náčelník, výuku trvala pět let. Po ukončení školy se absolventům neuděloval žádný titul, až v pozdější době bylo zavedeno, že tyto absolventi získávali titul JUDr. Studovat zde mohli jen příslušníci národního bezpečnostního českého nebo slovenského sboru a vojáci z povolání. (Macek, Uhlíř, 2011)

V roce 1967 vydalo Ministerstvo vnitra dva díly Kriminalistické příručky, která je stále hodnotnou učební pomůckou. Tyto dva svazky měly sloužit jako orientační kriminalistické minimum pro příslušníky Sboru národní bezpečnosti. V příručce lze najít popis konkrétních případů, který je obohacen o různé náčrtky a popisky. Pro kriminalistu je příručka dobrým základem pro výkon služby, protože lze uvnitř najít všechny oblasti kriminalistiky.

První svazek kriminalistické příručky čítá celkem 515 stran i s přílohami. V příručce policisté najdou například taktiku výslechu, popis, jak je nutné postupovat na místě činu nebo také texty o vyšetřování leteckých nehod. (Kriminalistický ústav VB, 1967)

Druhá část Kriminalistické příručky je obsahově doplňuje první část. Obsahuje terminologickou a obrazovou část. V celé příručce jsou podrobné obrázky různé tematiky, a to například popis člověka a předměty osobní potřeby, budovy a předměty vnitřního zařízení, dopravu, nářadí, nástroje a strojní zařízení. Dále se lze učit o přístrojích a optice, zemědělství, střelivu, klenotech, špercích. (Kriminalistický ústav VB, 1967)

4 OBDOBÍ PO ROCE 1989

Organizace policejního sboru se začala měnit spolu s postupnými změnami ve společnosti a státním systému, které odstartovaly 17. listopadu 1989.

Po listopadu 1989 se začaly uskutečňovat změny v resortu Ministerstva vnitra a tyto změny přímo ovlivňovaly všechny státní útvary a služby.

Zákonem České národní rady z 21. června 1991 byl zřízen novodobý policejní sbor. Policie je sbor bezpečnosti, který je jednotný, ozbrojený a slouží veřejnosti. Ochrana bezpečnosti osob a majetku, ochrana veřejného pořádku a prevence v oblasti páchání trestní činnosti jsou hlavními úkoly policejního sboru. Bezpečnostní sbor policie neplní jen úkoly, které vyplývají z tuzemských právních norem, ale také z předpisů Evropských společenství a mezinárodních úmluv, které jsou ratifikovány do právního řádu České republiky. (Policie ČR, online, 18. 11. 2022)

Vysoká škola Sboru národní bezpečnosti poskytovala vzdělávání svým studentům celkem 16 let. Byla zrušena 31. 07. 1990 Zákonem Federálního shromáždění č. 181/1990 Sb. Následně byl zřízen institut Federálního ministerstva vnitra pro výchovu a vzdělávání. V tomto roce byla také zřízena komise pro přípravu obsahové koncepce a legislativního zřízení Policejní akademie. Institut měl za úkol pokrýt přechodné období mezi zrušením vysoké školy národní bezpečnosti a vznikem Policejní akademie.

Odborná i laická veřejnost neměly důvěru k resortu ministerstva vnitra, proto bylo nutné veřejnost přesvědčit o potřebnosti specializovaného vysokoškolského vzdělávání nových příslušníků policie. Bylo také nutnost veřejnost informovat o tom, že nová Policejní akademie nebude přejímat systémy vzdělávání bývalé vysoké školy. Se vznikem nové vysoké školy specializované na vzdělávání příslušníků policie, byla řešena potřeba řešit nejen nárůst kriminality po roce 1989, ale také rozvoj nových druhů kriminality, jako drogové, organizované, hospodářské, počítačové, přeshraniční a vraždy na objednávku. Současně s rozvojem nových druhů kriminality se začali projevovat i nové patologické jevy. Nelegální migrace, rasismus a činnost extremistických hnutí, byli dalším argumentem pro nutné specializované vysokoškolské vzdělávání nového systému Policie. Po roce 1990 odešlo od bezpečnostních složek mnoho vysokoškolsky vzdělaných

lidí. Nedostatek byl v okruhu právníků a dalších vysokoškolsky vzdělaných policistů. Práce u policie měla nízkou společenskou prestiž. Platové podmínky nebyli dobré, práce byla nejen psychicky, ale i fyzicky náročná, proto vhodní uchazeči s dostatečným vzděláním neprojevovali o policejní službu zájem. (Kloubek, 2012)

V srpnu roku 1991 byl schválen návrh na zřízení Policejní akademie se sídlem v Praze. Tento návrh schválila Akreditační komise vlády na jejím zřijovém zasedání. Policejní akademie byla založena v roce 1992 Zákonem číslo 232/1992 Sb, o policejních vysokých školách a o zřízení Policejní akademie se sídlem v Praze. Škola zahájila svou činnost 1. října 1992 a po rozpadu československé federace vláda rozhodovala o jejím zrušení, kdy ale zvítězila cesta transformace školy na Policejní akademii České republiky. Od začátku bylo možné na akademii studovat bakalářský studijní program se zaměřením na policejní služby, se zaměřením obecní policii a soukromé bezpečnostní služby a se zaměřením na policejní vyšetřování. Studijní zaměření na policejní služby bylo určeno pro policisty v činné službě, zaměření na obecní policii a soukromé bezpečnostní služby bylo určeno pro civilní studenty a zaměření na policejní vyšetřování bylo určeno pro policejní vyšetřovatele. (Kloubek, 2012)

Denní forma studia umožňuje studentům věnovat se naplno studiu, a naopak forma kombinovaná umožňuje studovat při zaměstnání. Na Policejní akademii byly zřízeny katedry kriminalistiky bezpečnostních služeb, jazyků, kriminální cizinecké a pohraniční policie, kriminologie, policejního managementu a informatiky, profesní a tělesné přípravy, společenských věd, soukromoprávních disciplín, technických prostředků bezpečnostních služeb, trestního práva, veřejné správy a veřejnoprávních disciplín. V roce 2000 byla udělena akreditace magisterského studijního programu ve studijním oboru Policejní management a kriminalistika. Tato významná událost odstartovala možnost pokračovat absolventům bakalářského studia v navazujícím magisterském studiu.

Policejní akademie se stala významnou součástí celoživotního vzdělání a kvalifikačních kurzů policistů a zaměstnanců policie. Na její půdě byla také zahájena vědeckovýzkumná činnost v oborech týkajících se vnitřní bezpečnosti státu. (Kloubek 2012)

Jak uvádí Němec (2015) ve sborníku z mezinárodní odborné konference, existuje řada problémů, které se odrážejí při kriminalistickém vzdělávání příslušníků Policie České republiky. Tyto problémy jsou patrné ve všech stupních policejního vzdělávání v rámci resortu Ministerstva vnitra. Na Policejní akademii došlo ke snížení hodinových dotací pro výuku samotné kriminalistiky, byla zrušena některá praktická cvičení. Nedostatky ve vzdělávání řeší vedení Policejní akademie a při řešení těchto problémů se potýká s nutností dodržení finančních úspor, které se projevuje nejen při teoretické výuce.

5 CHARAKTERISTIKA POLICIE ČR

Výraz „policie“ vznikl z původního, řeckého výrazu „polis“. Překladem tohoto slova bychom získali výraz obec či město. Z řečtiny pochází také výraz „politea“, které překládáme jako výraz státní správa. (Macek, Uhlíř, 1997)

Weiss (2014, s. 59) charakterizuje policii společně s armádou jako: *„...nejdůležitější nástroje, jimiž státy v praxi uplatňují svůj monopol na legitimní použití síly.“*

Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor sloužící veřejnosti s působností na celém území republiky, kdy její činnost je upravena zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii ČR. Policie ČR patří mezi státní orgány, kdy jedná jménem státu a je pověřena plněním jistých úkolů, které je stát vůči občanům povinen zajišťovat. Jedná se o nejpočetnější bezpečnostní sbor České republiky, jehož působnost služeb sahá od zajišťování bezpečnosti silničního provozu po potírání kriminality, od odhalování nelegální migrace po ochranu ústavních činitelů. S příslušníky Policie ČR se můžeme setkat v mnoha profesích. Najdeme zde například psovody, potápěče, odstřelovače, znalce z různých oborů kriminalistiky, ale také především tisícovky řadových policistů, kteří se dnes a denně snaží svojí činností naplňovat heslo „Pomáhat a chránit“ (Policie České republiky, 2017).

Policejnímu prezidentovi České republiky jsou podřízeni jeho náměstci, kancelář policejního prezidenta, ředitelství pro podporu výkonu služby a jednotlivá krajská ředitelství policie.

Policie České republiky má svůj etický kodex, kde její příslušníci vyjadřují principy, které chtějí sdílet a dodržovat. Principy jsou založeny na úctě a respektům k lidským právům. Příslušníci policie při své službě veřejnosti chrání bezpečnost a pořádek ve společnosti, dohlížejí na prosazování zákonnosti, chrání práva a svobody osob, potírají trestnou a jinou protiprávní činnost a současně působí preventivně. Policie při své činnosti vždy usiluje o trvalou podporu a důvěru veřejnosti. Mezi základní hodnoty sboru policie patří profesionalita, nestrannost, odpovědnost, ohleduplnost a bezúhonnost. (Policie České republiky, 2017)

5.1 ÚKOLY A ČINNOST POLICIE ČR

Stěžejním úkolem Policie ČR je: „... chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku veřejného pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropských společenství nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Policie ČR je podřízena Ministerstvu vnitra ČR.“ (Policejní prezidium ČR, 2010, s. 3)

Policie ČR je dále součástí Integrovaného záchranného systému, který je povinen zajistit neodkladný a nepřetržitý příjem oznámení a následně zasáhnout na místě této události.

„Policie České republiky je podřízena Ministerstvu vnitra. Tvoří ji Policejní prezidium, útvary s celostátní působností, krajská ředitelství policie a útvary zřízené v rámci krajských ředitelství. Zákon zřizuje 14 krajských ředitelství policie. Jejich územní obvody se shodují s územními obvody 14 krajů České republiky. Úkoly Policie České republiky plní 47 000 policistů a 11 000 zaměstnanců policie.“ (Policejní prezidium ČR, 2010, s. 3)

Činnost Policie ČR řídí Policejní prezidium České republiky v čele s policejním prezidentem. Policejní prezident odpovídá za činnost Policie ČR ministroví vnitra.

Hlavními útvary Policie ČR jsou:

- Policejní prezidium České republiky,
- Útvary policie s celostátní působností,
- Krajská ředitelství policie,
- Útvary zřízené v rámci krajského ředitelství (zákon č. 273/2008 Sb.).

Policejní prezidium dle Vokuše (2010) zejména určuje cíle rozvoje policie, řeší

koncepti její organizace a řízení a stanovuje úkoly jednotlivých služeb. Policie ČR je dále rozdělena do několika základních složek v rámci krajského ředitelství, jakými jsou například služba dopravní policie, služba pořádkové policie, služba cizinecké policie, pyrotechnická služba, ochranná služba, letecká služba, služba kriminální policie a vyšetřování a další specializované služby.

Vokuš (2010) uvádí, že Policejní prezidium rovněž analyzuje a kontroluje činnost policie, vytváří policejním útvarům podmínky pro plnění jejich úkolů a koordinuje jejich činnost při plnění úkolů, které přesahují jejich územní nebo věcnou působnost.

Jedním z nejdůležitějších útvarů, který je podřízený přímo Policejnímu prezidiu, je Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, který je odpovědný za plnění úkolů řízení vzdělávání a personální práce. Tento útvar řídí služební přípravu příslušníků Policie ČR, policejní vzdělávání a zajišťuje odborné vzdělávání potřebné pro výkon policejní profese. Dalšími útvary Policie ČR jsou útvary s celostátní působností, které plní určité úkoly po celém území státu. Patří mezi ně například Národní centrála proti organizovanému zločinu, Útvar rychlého nasazení Policie ČR nebo Útvar pro ochranu prezidenta České republiky (Policie České republiky, 2020).

Hlavním úkolem Policie ČR je dle Vokuše (2010) zabezpečení a udržení bezpečnosti v našem státě. Dále uvádí, že posláním tohoto bezpečnostního sboru je služba veřejnosti, kdy slouží nejen k ochraně majetku, ale především k ochraně zdraví a života osob. Činnosti Policie ČR jsou velmi pestré a mezi její další úkoly například patří zabezpečení veřejného pořádku, zamezování trestné činnosti, ochrana státních hranic, ochrana bezpečnosti ústavních činitelů a zákonem chráněných osob či ochrana zastupitelských úřadů. Jak již bylo zmíněno, tak Policie ČR se také podílí na dodržování bezpečnosti silničního provozu, kdy odhaluje a projednává přestupky na úseku dopravy. V souvislosti se svou činností dále vyhledává celostátní pátrání po hledaných a pohřešovaných osobách, či provádí pronásledování a pátrání po uprchlících z vězení.

Dále mohou dle zvláštních zákonů Policii ČR připadnout také úkoly při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku či úkoly týkající se výkonu státní

správy. Policie ČR tedy poskytuje součinnost orgánům státní správy České republiky, kdy například zajišťuje jejich bezpečnost při výkonu jejich povolání či se aktivně účastní na kontrolních akcích zaměřených na ochranu zdraví osob před škodlivými účinky návykových látek. Příslušník tohoto bezpečnostního sboru využívá také prostředky, jako je například střelná zbraň, obušek či jiné donucovací prostředky. Jedná se o takové prostředky, které jsou nezbytné k výkonu služby policisty a slouží k již zmíněnému plnění úkolů v oblasti bezpečnostní ochrany občanů a státu (Mates, Škoda, Vavera, 2009).

Základním pilířem činnosti policie České republiky je služba pořádkové policie. Policisté při službě pořádkové policie chrání bezpečnost osob i majetku, veřejný pořádek a vykonávají obsahově nejuniverzálnější službu v rámci policie. Jedná se o nejpočetnější službu, při níž musejí policisté plnit úkoly v trestním, přestupkovém a správním řízení. Do činnosti policistů se také zahrnuje dohled na bezpečnost a plynulost silničního provozu. V rámci České republiky využívá pořádková policie síť obvodních oddělení, na území hlavního města Prahy se jedná o místní oddělení. Na těchto odděleních je vykonávána nepřetržitá dozorčí služba, která přijímá oznámení, žádosti, podněty a zajišťuje možnost nepřetržitého styku s občany. V rámci pořádkové policie je vykonávána také obchůzková a hlídková služba, kdy policisté: „...*předcházejí a zabraňují přestupkům a trestním činům, odhalují je a zakročují proti jejich pachatelům. Provádějí také prvotní opatření na místě činu a pátrají po hledaných a pohřešovaných osobách i věcech.*“ (Policie České republiky, 2017, s. 18)

5.2 PODMÍNKY PRO PŘIJETÍ K POLICII ČR

Podmínky pro přijetí k policii jsou upraveny zákonem číslo 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. K policii do služebního poměru může být přijat jedinec se státním občanstvím České republiky, který:

„...a) o přijetí písemně požádá,

b) je starší 18 let,

c) je bezúhonný,

- d) splňuje stupeň vzdělání stanovený pro služební místo, na které má být ustanoven,*
- e) je zdravotně, osobnostně a fyzicky způsobilý k výkonu služby,*
- f) je plně svéprávní,*
- g) je oprávněný seznamovat se s utajovanými informacemi podle zvláštního právního předpisu, má-li být ustanoven na služební místo, pro které se tato způsobilost vyžaduje,*
- h) není členem politické strany nebo politického hnutí, a jde-li o služební poměr příslušníka zpravodajské služby, ani odborové organizace,*
- i) nevykonává jinou výdělečnou činnost, s výjimkou činnosti podle § 48 odst. 4 písm. c) až e), h) a i) a § 68 odst. 2, a není členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost.“ (zákon č. 361/2003 § 13 odst.1)*

5.3 VZDĚLÁVACÍ SYSTÉM POLICIE ČR

Samotná činnost policisty ve výkonu služby obnáší mnoho náročných situací, které se vážou na uplatňování práv, zájmů a svobod občanů. Policista proto musí čelit neustálému tlaku na své morální hodnoty a musí řešit dilemata, která ho staví do pozice výběru mezi špatným a ještě horším. Tyto situace jsou mnohdy frustrující, a proto nároky na uchazeče o vstup do služebního poměru k Policii České republiky nejsou malé. V rámci celého přijímacího řízení k policii hraje velkou roli osobnostní profil uchazeče, a tudíž také psychologie a její využití v rámci sboru policie. (Fousek in Michalík, 2009)

Jak uvádí Čírtková (2015) policejní psychologie je nedílnou součástí celého procesu služby u policejního sboru. Při prvotním přijímání má psychologie úlohu v personalistice, a to při vstupním vyšetření zájemců o výkon služby. Při tomto vyšetření je prověřována nejen zdravotní ale i psychická způsobilost uchazeče. Policejní psychologové provádí vyšetření, na jehož základě je shledán uchazeč způsobilým nebo nezpůsobilým výkonu služby. Při vzdělávání a výcviku policistů má psychologie své nezastupitelné místo. Kapitoly psychologie připravují policisty na různé situace v rámci výkonu činnosti. Nejen práce s lidmi s duševním onemocněním, ale spousta krizových situací, které se při práci v denní službě naskytanou, kladnou vysoké nároky na psychiku policisty. Při vzdělávání

policisty se tedy psychologie řadí do třetího pilíře obsahu vzdělávání, hned vedle právních a policejních disciplín. V rámci vzdělávání v oboru psychologie má být policista vybaven účinnými psychologickými prostředky, které využije při řešení standardních i konfliktních situacích. Takovými účinnými psychologickými prostředky je míněna kvalitní verbální i neverbální komunikace ze strany policie, kdy tato komunikace vede k vyřešení dané situace.

Zájemce o práci u policie již při prvotním nástupu musí splňovat podmínku absolvovaného minimálního stupně vzdělání. Tímto vzděláním je střední škola s maturitní zkouškou. Profese policisty s sebou nese potřebu celoživotního vzdělávání, reakce na změny nejen v legislativě, ale také ve společnosti, a proto se každý policista musí starat o svůj osobní růst. Policisté využívají specifické znalosti a dovednosti a k tomu jim slouží odborná příprava. Prostřednictvím odborné přípravy si policista osvojuje zmíněné specifické znalosti a dovednosti, a to při studiu teorie, při praktickém výcviku a také při samotném výkonu služby. (Šugár, 2008)

5.3.1 REFORMA POLICIE ČR

Zásadní převrat ve vzdělávacím systému policie přišel spolu s reformou v roce 2008. K tomuto tématu byla vydána publikace *Reforma Policie České republiky aneb pomáhat a chránit*, ve které je zaznamenána celá cesta Reformy.

„To, s čím přicházíme, je historicky nejrozsáhlejší a nejpropracovanější změna v policii za 18 let. Na Reformě policie pracujeme již dlouho s celým týmem lidí. Reforma přinese odlišné postoje a názory, přesto jsem přesvědčen, že je potřebná a přínosná pro každého z nás. Policii proměníme ze složky totalitního režimu na demokratickou policejní složku...“ (ministr vnitra Ivan Langer, konference k Reformě Policie České republiky, Senát Parlamentu ČR, 4. března 2008)

Před zpracováním samotné reformy policie v roce 2006, dal tehdejší ministr vnitra Ivan Langer zpracovat analýzu zásadních problémů policejní činnosti a dále dal zpracovat podklady pro zahájení diskuse nad samotnou Reformou policie. Po vypracování zmíněné analýzy byl v dubnu 2007 představen materiál *„Reforma Policie ČR související problematiky vnitřní bezpečnosti“*. Tento analytický materiál doposud neměl obdobu v

rámci činnosti Ministerstva vnitra a Policie. Veškeré materiály, které byly získány se podařilo nasbírat při reálných činnostech, např. Při návštěvě pracovních skupin Policie, rozboru statistických dat, sbírání dat správních agend, stážemi na policejních útvech – jak na samotných služebnách, tak na vyšší centrální úrovni. Vytvářená analýzy činnosti Policie pro připravovanou reformu byla vytvářena a zasazena do kontextu celé oblasti vnitřní bezpečnosti v celkovém bezpečnostním systému země, kdy tyto souvislosti jsou nutné k vymezení působnosti a povinností dalších bezpečnostních aktérů, především orgánů samosprávy. Analýza obsahovala rozsáhlé informace o aktuálním stavu, jako podklady pro diskusi, jednotlivé reformní kroky a také návrhy řešení. Budoucí reforma byla dělena do deseti pilířů. Tyto pilíře byly strukturovány dle jednotlivých kompetencí a činností všech policejních složek. Reforma se snažila vytvořit logický, vzájemně provázaný a tematicky obsáhlý kompaktní celek, který se nedal dělit. Vzhledem k těmto snahám byl celý materiál zveřejněn na intranetových stránkách a všichni řadový zaměstnanci Policie měli možnost se k navrhovaným změnám vyjádřit. Také díky tomuto kroku vzešlo spoustu cenných připomínek, které byly zapracovány do legislativní i nelegislativní části reformy. Samotná výsledná reforma byla základem pro návrh zákona o Policii a doprovodného, takzvaného změnového zákona. Bylo také myšleno na změny v organizačních a systémových opatřeních, které bylo potřeba promítnout v rámci nelegislativních změn. (Reforma Policie ČR, 2012)

Ve zkratce Reforma Policie ČR znamenala změny v jejím demokratickém vývoji. Měnila věci, které byly zavedeny v dobách totality a jejím cílem bylo vytvořit profesionální a moderní sbor potřebám demokratické společnosti. (Kronika Reformy Policie ČR, 2012)

Reforma byla rozdělena do deseti pilířů:

1. Působnost a pravomoci Policie České republiky a dalších subjektů podílejících se na zajišťování vnitřní bezpečnosti státu
2. Územní členění, organizační struktura Policie České republiky – Policie jako partner dalších orgánů státu, územních samosprávných celků a zejména veřejnosti
3. Ekonomické postavení policie

4. Vnější a vnitřní kontrola
5. Vzdělávání policistů – klíč k profesionalitě
6. Služební zákon – práce s lidmi
7. Projekt P1000 – vstřícná tvář policie
8. Nová struktura neuniformované policie
9. „Dost bylo papírů“ aneb elektronizace práce policie
10. Debyrokratizace

Tyto pilíře byly podkladem ke zpracování návrhů jednotlivých opatření, kdy byly v dostatečném časovém období vyhodnocovány materiály z diskusí ke konkrétním opatřením, časové náročnosti změn či okruhu osob vykonávajících určité činnosti. Vznikl také harmonogram prací na Reformě Policie České republiky. (Reforma Policie ČR, 2012)

Reformou bylo také za cíl zlepšit systém vzdělávání policistů tak, aby vychovával skutečné profesionály a reagoval na požadavky praxe. Základními východisky jsou sjednotit odpovědnost za policejní vzdělání, preferovat praktické formy výuky vycházející z potřeb praxe na úkor teoretického studia, zaměřit studium na policejní akademii především na policejní problematiku a více studium zakomponovat do praxe.

Úspěšný uchazeči musí absolvovat základní odbornou přípravu a ředitelé policejních škol budou disponovat pravomocí vyloučit uchazeče během doby základní odborné přípravy. Uchazeči, kteří úspěšně zakončí základní odbornou přípravu, budou mít možnost celoživotního zdokonalování v podobě odborných kurzů zaměřených na policejní činnost, jazykové kurzy, základní manažerské kurzy, a to nejen na policejních školách, ale i prostřednictvím internetu nebo přímo na pracovišti. Kromě odborných kurzů vzniká také nabídka vyšších odborných škol zaměřených na bezpečnostně právní studia a na praktický výkon policejních činností. Vrcholem odborného policejního vzdělávání bude Policejní akademie (univerzita), která bude především pro řídicí pracovníky, kteří budou přijímáni prioritně, nebo s předpokladem kariéřního postupu.

Zavést systém policejní praxe a požadavků do stanovování vzdělávacích programů, kdy se na tomto bude podílet ministerstvo vnitra, Policie ČR a Policejní akademie. (Reforma Policie ČR, 2012)

Další ze systémových opatření od roku 2008 bylo zkrácení základní odborné přípravy (ZOP) z 18 na 12 měsíců a to na 1 měsíc před nástupní praxe (střelecká příprava), 9 měsíců školní část (teoretická příprava), 2 měsíce řízené praxe (praktická část).

5.4 POKYN POLICEJNÍHO PREZIDENTA O PROFESNÍM VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávání v rámci policejního sboru je upraveno Pokynem policejního prezidenta ze dne 29. prosince 2017. Tento pokyn má 4 části a jako celek je dělený do 31 článků.

První část pokynu obsahuje předmět úpravy vzdělávání příslušníků a zaměstnanců policie, postup tvorby vzdělávacího programu, vznik vzdělávací potřeby a vymezení podmínek splnění stanovené kvalifikace a účasti na mezinárodním vzdělávání. Dále jsou v první části pokynu stanoveny formy, pravidla a hodnocení vzdělávání v Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy a školících policejních střediscích při jednotlivých krajských ředitelstvích.

V článku 2 je stanoven výklad pojmů pro účely pokynu. Jsou vysvětleny pojmy jako vzdělávání: „...*provázaný systém vzdělávacích aktivit koncipovaný podle metod a principů moderní pedagogiky realizovaných v tuzemsku nebo v zahraničí...*“ (Pokyn policejního prezidenta č. 316 ze dne 29. 12. 2017, s. 2)

U pojmu vzdělávání je stanoveno, že toto neslouží ke zvyšování stupně vzdělání. Kompetenci se pro účely tohoto pokynu rozumí: „...*způsobilost policisty k výkonu určité služební činnosti...*“ (Pokyn policejního prezidenta, č. 316 ze dne 29. 12. 2017, s. 2)

Druhá část pokynu obsahuje vzdělávání policisty, vzdělávání zaměstnance, postup při vzniku vzdělávací potřeby a při tvorbě a aktualizaci vzdělávacího programu, ale také mezinárodní vzdělávací aktivity a plnění samotné kvalifikace. Nejrozsáhlejší je část 3, kde jsou popsány formy, pravidla a hodnocení vzdělávání. Ve 4 části pokynu jsou stanoveny podmínky dokladování vzdělávání, dokumentace o vzdělávání, kontrolní

činnosti a ochrany osobních údajů. (Pokyn policejního prezidenta, č. 316 ze dne 29. 12. 2017)

5.5 ZÁKLADNÍ ODBORNÁ PŘÍPRAVA

Základní odborná příprava je určena pro nově přijatého občana do služebního poměru, jelikož se stává policistou se všemi povinnostmi a oprávněními, která zpravidla výrazně negativně zasahují do života lidí, ale zároveň je tím, na nějž ostatní spoléhají, když potřebují pomoc. První kurz nově nastupujícího policisty je základní odborná příprava. Základní odborná příprava poskytuje policistům zaměření vzdělání v oboru bezpečnostně-právní činnost formou odborného vzdělání ve vzdělávacích zařízeních Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy Policie České republiky ve smyslu zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, pro vybraná služební místa. Cíle této odborné přípravy jsou založeny na novém pojetí policejní práce, které je charakterizováno těmito hlavními principy:

- policista musí být profesionální a kvalifikovaný,
- policejní práce musí být službou občanovi,
- ve vzdělávání a výcviku policistů je nutno zdůraznit osobní odpovědnost každého policisty za sebevzdělávání,
- Vzdělání a výcvik policisty musí být založeny na kompetenčním přístupu. (Policie České republiky, online, 10.11.2022)

Základní odborná příprava se skládá ze 4 částí v celkové délce 12 měsíců.

V první části absolvuje nový policista nástupní přípravu, kdy se naučí bezpečně ovládat zbraň a probíhá průběžné zdokonalování fyzických dovedností směřujících ke kvalitnímu výkonu služby. Prioritním cílem první části základní odborné přípravy je osvojit si základní dovednosti ovládání střelné zbraně. Po úspěšném absolvování této části získává policista osvědčení o absolvování střelecké přípravy. Úvodní část základní odborné přípravy probíhá ve specializovaných krajských školících střediscích Policie České republiky, kde jsou noví policisté ubytováni.

Druhá část je označována jako Odborná výuka I, trvá celkem 6 měsíců a je zaměřena na výuku odborných předmětů teoretických znalostí. V druhé části základní odborné přípravy je obsahem výuky například základ právní vědy, používání informačních systému Policie, policejní etika a první pomoc. Tato část je zakončena ověřovací zkouškou, která má formu zkušební testu. Tato část odborné přípravy nového policisty probíhá ve vzdělávacích zařízeních Ministerstva vnitra, které lze najít v Praze, Jihlavě, Brně a Holešově.

Třetí část základní odborné přípravy se věnuje řízené praxi a trvá celkem 3 měsíce. Každý nově nastupující policista tuto řízenou praxi vykonává v rámci příslušných Krajských ředitelství Policie České republiky, kdy jsou v jejich místní příslušnosti jednotlivci zařazováni do základních útvarů Policie České republiky. Řízená praxe se zabývá získáváním a upevňováním dovedností v každodenní praxi Policie. V rámci modelových situací, které si studenti předchozích částí Základní odborné přípravy osvojili, aplikují získané dovednosti do výkonu každodenní služby.

Čtvrtá část základní odborné přípravy trvá 2 měsíce a je označována jako Odborná výuka II. Noví policisté se zaměřují na další nácvik situací, které jsou časté při výkonu služby. Situace jsou typizovány a policisté si osvojují řešení těchto situací pod vedením zkušených instruktorů. Odborná výuka II probíhá v krajských školících střediscích.

Ukončení základní odborné přípravy s sebou nese úspěšné splnění několika předpokladů. Nový policista se musí aktivně účastnit výuky v minimálním rozsahu 80% a musí mít kladně průběžně ohodnocené všechny části základní odborné přípravy. Velmi důležitým předpokladem pro ukončení základní odborné přípravy je také složení závěrečných zkoušek, které zahrnují teoretickou část probíhající odpovídáním na konkrétní otázky nebo popisem modelových situací, a také praktickou část, která je tvořena řešením konkrétní modelové situace. Ohodnocení závěrečné zkoušky je výrok splnil – nesplnil. (Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy – základní odborná příprava)

Odborná příprava policistů pokračuje po úspěšném ukončení základní odborné přípravy s cílem upevnit, rozšířit a prohloubit profesní kompetence jednotlivců u policejního sboru. Tato pokračující příprava je všeobecného charakteru a slouží

policistům pro uplatnění v činnostech každodenní služby bez ohledu na jejich služební zařazení.

Služební tělesná, střelecká a taktická příprava je dalším oddílem povinného vzdělávání policistů. Tato příprava se zaměřuje na schopnosti policisty v oblasti tělesných dovedností, pohybových schopností a rozvoj praktických dovedností se zbraní, které jsou nutné nejen při užití zbraně či donucovacích prostředků.

Další odbornou přípravou je příprava vztahující se ke služebnímu místu a příprava vztahující se k případům. Policisté si rozšiřují, upevňují a prohlubují své znalosti, kompetence a dovednosti, které jsou v souladu s jejich služebními místy. Dále se pak policisté systematicky připravují v oblasti využití nabytých znalostí a dovedností z případů předešlých. (Ministerstvo vnitra České republiky, 2008)

5.6 VZDĚLÁVACÍ INSTITUCE PRO POLICII ČR

System policejního vzdělávání zastřešuje dvě školy se statusem policejní škola. Tyto školy se nacházejí v Praze a Holešově. Dále je vzdělávání poskytováno Policejní akademii České republiky, školními policejními středisky a výcvikovými středisky v oblasti kynologie a hipologie. Institucionální zabezpečení v rámci rezortu ministerstva vnitra je opravdu rozsáhlé. Počínaje samotným Ministerstvem vnitra České republiky, policejním prezídiem, výkonnými vzdělávacími subjekty Ministerstva vnitra České republiky, policejního prezídia, vyšších odborných škol, středních policejních škol a školských zařízení Ministerstva vnitra České republiky, výkonných vzdělávacích subjektů podřízených policii až po ostatní subjekty jako vysoké školy, neziskové organizace a soukromé subjekty.

Vzdělávací instituce Ministerstva vnitra České republiky zajišťují také jazykovou přípravu policistů, a to dle standardu Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy. Ve všech školách, které mají statut škola policejní se klade velký důraz na komunikační dovednosti, dále si studenti prohlubují své znalosti především v oblasti práva a pracují na své fyzické i psychické odolnosti. Nemalou část své profesní přípravy věnují studenti zkvalitnění svých dovedností v oblasti použití zbraně či donucovacích prostředků. (Šugar, 2008)

5.6.1 POLICEJNÍ ŠKOLY

Ministerstvo vnitra české republiky má kromě Policejní akademie k dispozici ještě další policejní školy, a to Vyšší policejní školu a Střední policejní školu Ministerstva vnitra v Praze, dále Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Holešově, Vyšší policejní škola Ministerstva vnitra pro kriminální policii.

Vyšší policejní škola a střední policejní škola v Praze má také pracoviště v Sokolově. Tato škola nabízí vzdělání v oblastech bezpečnostně právní činnosti, což je čtyřleté denní studium, které ukončují studenti maturitní zkouškou. Dále je možné studovat vyšší odborné vzdělání v oborech Přípravné trestní řízení a Bezpečnostně právní činnosti. Škola disponuje i Centrem jazykového a dalšího vzdělávání. V tomto centru si mohou příslušníci policie, bezpečnostních sborů a zaměstnanci Ministerstva vnitra prohloubit své znalosti a dovednosti v jazykovém, kvalifikačním a dalším odborném vzdělávání. (Ministerstvo vnitra České republiky, online, 25. 11. 2022))

Vyšší policejní škola a Střední policejní škola je prvotně určena pro příslušníky a zaměstnance Policie České republiky a další zaměstnance resortu Ministerstva vnitra. Také zde ale mohou studovat civilní uchazeči, kteří musí úspěšně projít přijímacím řízením daného studijního programu. Škola má akreditační odborné vzdělávání pro studijní programy:

- bezpečnostně právní činnost,
- dopravně bezpečnostní činnost,
- přípravné trestní řízení.

Škola propojuje studium teorie s praxí prostřednictvím exkurzí u subjektů spolupracujících s Policií České republiky, pořádá přednášky odborných externích specialistů a také různá praktická cvičení. (Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Praze, online, 15.11.2022)

Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Holešově je největší policejní školou. Historie jejího areálu sahá až do prvorepublikového období. Škola s nynějším novým názvem začala fungovat 1. května 2008.

Škola poskytuje střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru Bezpečnostně právní studia a vychovává tak a připravuje na výkon služby mladé policisty. Poslání a činnost školy je zaměřena na to, aby co nejvíce jejích absolventů nastoupilo k Policii České republiky.

Vyšší odborné vzdělávání na škole je také možné v oboru Bezpečnostně právní činnost a umožňuje získat vzdělání policistům, kteří jsou zařazení v 6. a 7- tarifních třídách příslušného nařízení vlády České republiky. Dále je umožněno studovat zaměstnancům Ministerstva vnitra a Policie České republiky, kteří jsou v 9. a 10. platových třídách. Forma vyššího odborného vzdělání není určena pro civilní uchazeče o studium.

Škola také poskytuje základní odbornou přípravu policistům, se zaměřením se na výkon policejních činností. Tyto úkoly plní v rámci přípravy policistů na službu pořádkové policie, dopravní policie a železniční policie, a také přípravu pro službu cizinecké policie. Škola má navázanou spolupráci se zahraničními policejními školami a útvary. Díky této spolupráci jsou pro studenty zprostředkovávány různé výměnné studijní programy. (Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Holešově, online, 15.11.2022)

Policejní akademie

Policejní akademie České republiky se sídlem v Praze je státní vysoká škola univerzitního typu. PA ČR uskutečňuje v prezenční nebo kombinované formě bakalářský, magisterský i doktorský studijní program. Studium v uvedených studijních programech je ukončeno soubornou státní zkouškou z vybraných předmětů a obhajobou bakalářské, diplomové nebo disertační práce. Akademie má dvě fakulty - Fakultu bezpečnostního managementu a Fakultu bezpečnostně právní.

Na policejní akademii mohou studovat nejen policisté ve služebním poměru, ale i zaměstnanci ministerstva vnitra a ostatních resortů, jejichž složky uskutečňují ochranu práv. Škola je otevřena i civilním uchazečům, kteří po dosažení středoškolského vzdělání mají zájem studovat na vysoké škole s bezpečnostně právní problematikou a zvládnou náročné přijímací řízení.

Absolventi najdou uplatnění například v resortu ministerstva vnitra, Policie ČR, v obecních a městských policiích, ve Vojenské policii, Celní správě, Bezpečnostní informační službě, Vězeňské službě, ale i v soukromých bezpečnostních službách. Civilní absolventi se po ukončení studia mohou ucházet o přijetí do služebního poměru u Policie nebo se uplatní jako řídicí pracovníci a specialisté při zajišťování bezpečnosti ve veřejném a soukromém sektoru bezpečnostních služeb, v průmyslu, peněžnictví a v jiných hospodářských oborech. Uplatnění nacházejí také jako pracovníci úřadů státní správy a místní samosprávy.

Studijní programy dalšího vzdělávání jsou na akademii průběžně inovovány v návaznosti na měnící se potřeby občanské společnosti, na aktuální i dlouhodobá bezpečnostní rizika, na problematiku Evropské unie a na kvalifikační potřeby policistů a zaměstnanců resortu ministerstva vnitra. (Policejní akademie České republiky, online, 15.11.2022)

5.6.2 EDUKAČNÍ POLICEJNÍ ON – LINE SYSTÉMEM E – POLIS

Je to online – systém řízení vzdělávání založený na LMS – Learning Management System – aplikace integrující rozmanité online nástroje nejen pro řízení a komunikaci studia, ale i pro tvorbu a sdílení studia.

Tento systém vzdělávání byl založen Útvarem policejního vzdělávání a služební přípravy v roce 2020.

Cílem tohoto systému je vytvořit centrální stabilní systém presenčního i distančního vzdělávání pro Policii ČR, který bude plně integrovaný se stávající infrastrukturou a umožní různým organizačním článkům nejen tvorbu interních kurzů, ale i jejich sdílení navzájem.

Prvními oficiálními kurzy na E–POLIS jsou zákonná školení:

- Prolongace povolení k řízení služebních dopravních prostředků,
- Školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
- Školení požární ochrany,
- Základy kybernetické bezpečnosti,
- Násilné a taktické zastavení vozidla.

Ke kterým postupně přibudou:

- Kurz poskytování první pomoci,
- Kurz anglického jazyka,
- Kurz přípravy ke služební zkoušce,
- Studijní materiály ZOP.

(Útvar policejní vzdělávání a služební přípravy – Online vzdělávání)

Tento systém je novinkou v oblasti vzdělávání u Policie a vznikl jako reakce na pandemii COVID ve společnosti, kdy nebylo možné účastnit se vzdělávání osobně.

5.7 VZDĚLÁVÁNÍ POLICISTŮ ČESKÉ REPUBLIKY V RÁMCI MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Mezinárodní spolupráce na poli vzdělávání policistů se podařila navázat hned v prvním desetiletí působnosti a činnosti Policejní akademie v Praze.

„Například v roce 1998 byla na policejní akademii přijato celkem 181 zahraničních hostů a 121 učitelů a studentů vycestovalo k zahraničnímu studiu nebo na mezinárodní konferenci.“ (Kloubek, 2012, s. 449)

Rozeběhla se také spolupráce, která byla nastavena na základě dvoustranných dohod o záměně pedagogů např. s Německem či Británií. Policejní akademie se také podílela na mnoha vzdělávacích akcích, kterými jsou například MEPA, CEPOL či AEPC.

Informace o mezinárodní spolupráci v oblasti policejního vzdělávání jsou dostupné na webu Ministerstva vnitra České republiky.

MEPA byla založena v roce 1992 a toto založení iniciovalo Rakousko s Maďarskem. Do společné spolupráce se přihlásilo 8 střeoevropských zemí, kdy podpis ministrů vnitra těchto zemí na závazném dokumentu zavázal zemi k vysílání svých policejních příslušníků na vzdělávací akce, které MEPA pořádá.

Členové MEPA jsou Německo, Slovensko, Česká republika, Německo, Rakousko, Švýcarsko, Slovinsko a úředním jazykem je němčina. Sídlo MEPA je ve Vídni a celý název je *Mitteleuropäische Polizeiakademie*.

CEPOL – European Union Agency for Law Enforcement Training - je agentura, která začala fungovat na základě Nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie ze dne 1. července 2016 jako následná organizace po Evropské policejní akademii.

Agentura Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva CEPOL je financována Evropskou komisí.

Tato agentura má za úkol sdružovat instituce vzdělávání pracovníků orgánů donucovacího charakteru a příbuzných služeb pro členské státy Evropské unie a 3 přidružené země Norsko, Švýcarsko a Island.

Agentura plní funkci podpory prostřednictvím zajišťování inovativního a pokročilého vzdělávání a výcviku v otázkách bezpečnostních priorit a spolupráce v oblasti prosazování práva a výměny informací.

Mezi další činnosti CEPOL se řadí také zajištění koordinace a rozvoj výcviku a vzdělání zaměřené na konkretizované oblasti policejní práce, dle oblasti páchané trestné činnosti.

Agentura nejen pro tyto účely zajišťuje vzdělávací aktivity, online kurzy, webináře a e-learningové moduly.

Marshall Center – Marshallovo centrum slouží pro vzdělání a výcvik expertů civilních, policejních a armádních Ize v České republice najít při Velvyslanectví USA v Praze. Vzdělání a výcvik tohoto centra je zaměřen prioritně na otázky civilní bezpečnosti a hrozby terorismu. Spolupráce České republiky a Marshall Center, které bylo založeno v roce 1993 jako společný nápad USA a Německa, začala v roce 2008. Centrum každoročně pořádá konference a workshopy zaměřené na otázky terorismu a zajištění civilní bezpečnosti. (Ministerstvo vnitra České republiky, online, 11.1.2023)

DISKUSE

Člověk je v lidské společnosti vzděláván po celý svůj život. Na základě vlastního výkonu jsou lidé posuzováni a na člověka je nahlíženo ne z oblasti původu, ale z oblasti profesního zařazení a odváděné činnosti.

Bezpečnostní sbory na území dnešní České republiky mají pevnou tradici a historii. Již v době vzniku prvního Československého státu byly četnické pluky vnímány společností jako autorita.

Autorita je významná hlavně v případě, že je třeba působit na nějakou situaci či dokonce eliminovat nežádoucí prvky nebo samotné činitele. V období první republiky byla autorita četníka absolutní a neoblomná. Toto je patrné z dostupné literatury a také to lze vidět v mediích, která nám přinášejí zprostředkovaně zážitky z tehdejší doby – dobové filmy, seriály či divadelní hry.

Uniformovaní příslušníci sboru, kteří jsou na první pohled ozbrojeni a tím vyvolávají pocit větší síly. Četnické stejnokroje museli být vždy perfektně oblečeny a upraveny na každém nositeli a také vystupování četníka muselo být mravné, důstojné a úřední. Novodobé uniformy již nejsou tak perfekcionalisticky upravené, postupně bylo upuštěno od pevně uvázaných kravat a nažehlených puků. Také zbraň dnes lze nosit nejen na opasku, ale také například na stehně. Ženy mohou mít vlasy sepnuté či rozpuštěné, muži nemusí být hladce oholeni či dokonce dodržovat pánský sestřih vlasů. Podmínky ustrojení a celkové vizáže příslušníka policie se v naší zemi měnilo postupně, spolu s postupnými změnami společnosti.

Také zásadní změnu lze spatřit u obsazenosti policie – jen těžko by se našla v období první republiky v četnictvu žena, která by sloužila na četnické stanici a vykonávala by obchůzky po okolí.

Po vzniku samostatného Československého státu nastal první problém s obsazeností míst četníků na celém území. Četníci na slovenské straně státu byli maďarské národnosti, proto museli opustit řady četníků. Dále odešli četníci, kteří nesouhlasili se vznikem samostatné země. Obsadit místa četníků bylo náročné, protože hlavně na území dnešní

Slovenské republiky, byli občané často ngramotní. Přijetí do služby četníka by bylo složité. Zákon, který upravoval podmínky přijetí občana k četnictvu hovořil jasně – uchazeč musí být znalý slova i písma českého a prokázat se vzděláním z obecní školy. Prokázání znalosti slova i jazyka českého lze při přijetí četníka na zkoušku prominout, ale pouze v případě, že uchazeč o službu četníka nejdéle do dvou roků vyhoví.

V současné době je podmínkou pro přijetí k Policii úspěšné absolvování maturitní zkoušky, která u uchazeče zaručuje, že ovládá jazyk český slovem i písmem a má všeobecné znalosti ve „společensky uznávané míře“.

Další podmínky pro přijetí uchazeče k četnictvu se v dnešní době již neobjevují. Uchazeči jsou dnes posuzována pouze z „odborného“ hlediska, které je přínosem pro posouzení uchazeče. K četnictvu například nemohl být přijat muž ženatý. Další podmínka vyskytující se v zákoně byla bezdětný vdovec – dnes při přijímacím řízení u uchazeče nezohledňuje, zda je ženatý, svobodný či bezdětný vdovec. Dalo by se říci, že tato skutečnost naznačuje jistou uvolněnost společnosti dnešní doby v posuzování jedinců, kteří mají zajišťovat na veřejnosti klid, pořádek a bezpečí.

Četnictvo se vyznačovalo tím, že systém vlastního vzdělávání byl jednoduchý – ale efektivní. Tento systém byl tedy hodnocen kladně. Na výběr vyučujících byly kladeny velké nároky. Učitel musel být znalý problematiky, kterou vyučoval. Musel ji perfektně ovládat, a to už jen z důvodu, že tímto dával tolik potřebný a žádoucí mravní příklad nováčkům, které vzdělával.

Škola četníků na zkoušku trvala 8 měsíců, četníci byli zkoušeni ze znalostí a dovedností průběžně. Dnešní základní odborná příprava obsahuje teoretické vzdělávání v délce pouze 6 měsíců.

Nástupní vzdělávání policie se výrazně změnilo již ve válečném a poválečném období – bylo samozřejmě velmi ovlivněno situací v zemi. Základní ukazatel pro úspěšný vstup či setrvání u bezpečnostního sboru bylo ovládnutí jazyka německého a projev souhlasu se tehdejšími režimem a celkovou situací. K tomuto účelu sloužily kurzy němčiny. Po absolvování kurzu přišlo komisní přezkoušení s výsledkem setrvání nebo opuštění uniformovaného sboru policie.

V období poválečném začaly probíhat čistky v ozbrojených sborech a bylo nutné řešit velký odliv pracovní síly. Mladí lidé byli přijímáni k bezpečnostním sborům a nahradili tak starší ročníky. Vzdělávání a počáteční výcvik často nováčci absolvovali v civilních šatech, protože byl nedostatek policejních stejnokrojů. Odlišení od civilního obyvatelstva zajišťovalo nošení barevné pásky na ruce.

Vzdělávání a vstupní výcvik je organizován od počátků bezpečnostních sborů. Nováčci v každé historické etapě procházeli odborným výcvikem a počátečním vzděláváním. Například oblasti, kterým se v novodobější historii policie říká kriminalistika, absolvovali četníci jako praktické výcviky či učení se o terénu.

Pokračovací výcviky pro četníky, cvičení se zbraní – praktické výuky pro použití v aktivní službě. Pokud se četník vzdělával na škole pro výcvik velitelů stanic, byl vzděláván a cvičen pro výkon vedení budoucích podřízených četníků. Studenti si ve výuce přímo mohli vyzkoušet své vedení na ostatních. V dnešním vzdělávání Policie by se toto dalo přirovnat k manažerským kurzům, které jsou podstatně kratší a zahrnují především teoretickou výuku.

První školská soustava pod gescí ministerstva vnitra vznikla v roce 1964. Hlavním cílem zřízení této školské soustavy bylo zvednout úroveň vzdělanosti nových i stávající příslušníků SNB a ministerstva vnitra. Byla zřízena například základní škola pro příslušníky SNB, která prvotně vzdělávala pracovníky z nápravných zařízení a posléze i příslušníky veřejné bezpečnosti. Následně, zhruba po deseti letech, byla zrušena stávající školská soustava a byla zřízena soustava nová, která měla obsáhnout nejen školy praporčické a důstojnické ale také různé kurzy.

Pro příslušníky SNB byly povinné školy nástupní a dále bylo možné studovat na školách středních odborných, které byly určeny pro jedince v důstojnických funkcích. Do nástupních škol nemuseli chodit osoby s vysokoškolským vzděláním.

Mezi vyučované odborné předměty se řadila například matematika i fyzika či chemie. Dále také kriminalistika, bojová i tělesná příprava.

Pro starší příslušníky bylo možné si požadované vzdělání doplnit v rámci půlročních kurzů. V rámci ministerstva vnitra nebylo možné absolvovat vysokou školu. Stávající systém měl školy rozděleny dle předpokládaných vykonávaných funkcí.

V roce 1973 byla založena Vysoká škola sboru národní bezpečnosti. Škola byla určena pouze pro příslušníky SNB z Čech a ze Slovenska a pro vojáky z povolání. Tento rok se odstartovala možnost vysokoškolského vzdělání pro příslušníky bezpečnostního sboru. V prvních letech absolventi nezískávali žádný titul, ale později se začal udělovat titul JUDr.

Následující období bylo náročné na změny nejen v širší společnosti, ale také v oblasti bezpečnostních sborů. Zmíněná vysoká škola vzdělávala své studenty celkem 16 let. Zrušení přišlo se zrušením nežádoucího režimu a to konkrétně 31.07.1990 – následovalo přechodné období. Na konci tohoto období již v České republice figuroval název školy Policejní akademie.

Po roce 1990 zaznamenaly bezpečnostní sbory odchod mnoha vysokoškolsky vzdělaných lidí. Veřejnost neměla velkou důvěru v resort Ministerstva vnitra a proto bylo nutné osvětově veřejnost informovat o tom, jakým směrem se bude ubírat vývoj nejen vzdělávání u policie ale samotného sboru policie v České republice.

Policejní akademie zahájila svou činnost 01.10.1992. Na škole mohli studovat policisté v činné službě, civilní občané a také bylo uzpůsobeno vzdělávání pro policejní vyšetřovatele.

Policejní akademie se stala půdou pro nejen vzdělávání v širokém směru bezpečnosti, ale také půdou pro vědeckou a výzkumnou činnost v oborech, které se týkají vnitřní bezpečnosti státu.

Spolu s vývojem společnosti a bezpečnostní situace se také vyvíjel systém vzdělávání. Po změně režimu bylo nutné reagovat na nové druhy kriminality, postupně tedy vznikaly nové materiály k učení, byly přejímány modely ze zahraničí.

Významným učebním prvkem ovšem zůstala kriminalistická příručka, která i dnes může sloužit příslušníkům nejen pořádkové policie.

Ve srovnání s dobou před zhruba sto lety, se změnil nejen podmínky pro přijetí k policii, ale také se postupně měnil systém vzdělávání.

V období novodobé policie je vstupní vzdělávání realizováno takzvanou základní odbornou přípravou, která následně pokračuje další odbornou přípravou. Na vzdělávání policistů je nahlíženo jako na celoživotní vzdělávání, které klade nároky na osobní zodpovědnost policisty v oblasti sebevzdělávání.

Při vzdělávání policie je nyní kladen důraz například na vzdělávání v oblasti psychologie, komunikace a odborných dovedností a znalostí. Tyto oblasti jsou provázané a v řadě předmětů se prolíná nejen zmíněná komunikace a psychologie, ale také do určité míry etika, mravnost a velmi důležitá znalost legislativy a umění nabyté dovednosti a znalosti použít v praxi.

Na konci základní odborné přípravy jednotlivci jsou součástí přímého výkonu činnosti na služebnách policie a zkoušejí si, pod vedením zkušených kolegů, své nabyté dovednosti.

Aby nový policista úspěšně ukončil a absolvoval základní odbornou přípravu, musí se výuky účastnit nejméně z 80% a musí získat kladné hodnocení ve všech částech odborné přípravy. Závěrečné zkoušky jsou až tím posledním ověřením získaných znalostí a dovedností v mnoha ohledech.

Vzhledem k tomu, že výkon pravomoci policisty je vázán na různé legislativní normy, je nutné reagovat na změny. Průběžná pokračující odborná příprava poskytuje policistům neustálý trénink a doplňování znalostí a dovedností potřebných pro práci. Vzdělávání policistů ovšem zajišťuje Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy. Je to poměrně mladý útvar – fungující od roku 2016. Z dostupných zdrojů a při faktickém výkonu policejní služby nemá policista možnost sáhnout po publikaci či přehledu koncipovaných kurzů. Dostupné informace si policista najde na intranetu. Kurzy jsou dobrovolné – policista si může vybrat například kurz kyberkriminality i když neví, jestli se touto oblastí bude zabývat. U četnictva bylo vzdělávání účelné, praktické, mělo dlouhodobou strukturu.

Tak jako tomu bylo v minulosti, má i nyní resort Ministerstva vnitra příslušné vzdělávací instituce pro policisty a zaměstnance zmíněného ministerstva. Vyšší policejní školy a Střední policejní školy vzdělávají studenty například v Praze, v Sokolově a v Holešově. Škola v Holešově je největší. Posláním těchto škol je vychovat a připravit pro nástup do služby nové a mladé policisty a policistky. Forma vyššího vzdělávání není určena pro civilní uchazeče. Jak již bylo zmíněno, Policejní akademie je důležitým článkem v oblasti vzdělávání u policie. Na policejní akademii mohou studovat všichni, kteří zvládnou náročné přijímací řízení. Absolventi školy najdou uplatnění nejen u policie státní, obecní, vojenské, ale také u bezpečnostních složek v soukromém sektoru a v mnoha dalších funkcích.

Po vstupu k policii a absolvování základní odborné přípravy vzdělávání policistů nekončí. Jak bylo zamýšleno v letech tvorby reformy policie, v prostředí policie se uplatnil postup vědy a výzkumu, kdy se sbírala analytická data, probíhaly rozsáhlé diskuze a vzešlo několik zásadních problémů, které bylo potřeba řešit. I rozvoj techniky umožnil například řadovým policistům participaci a vyjadřování se k navrhovaným změnám a možnostem řešení daných problémů. Itranet policie spojoval jednotlivé oblasti a poskytl ucelený seznam vyjádření z různých koutů policejního sboru. Ve zkratce Reforma Policie ČR znamenala změny v jejím demokratickém vývoji. Měnila věci, které byly zavedeny v dobách totality a jejím cílem bylo vytvořit profesionální a moderní sbor potřebám demokratické společnosti.

Konkrétně 5. z celkem deseti pilířů samotné reformy zahrnoval vzdělávání policistů – jejich klíč k požadované profesionalitě.

Práce na změnách probíhala v součinnosti se všemi – s řadovými policisty, s odborníky, s veřejností. Takové kroky v bezpečnostních sborech neměly obdobu. Spolu s novou společností měla být tvořena i nová – lepší policie.

Dostupnost materiálů ke vzdělávání, na školách pro policisty, se díky probíhající mezinárodní spolupráci zlepšila. Hned v prvním desetiletí existence Policejní akademie se podařilo navázat kvalitní mezinárodní spolupráce a začala probíhat například výměna pedagogů z Německa či Británie. Mezinárodní spolupráce v oblasti vzdělávání příslušníků bezpečnostních sborů se jeví jako důležitý prvek – ve světě, kde je mnoho

kultur a mnoho životních úrovní je nutné umět reagovat na bezpečnostní hrozby a znát například výbavu zbraní či možnosti ozbrojených složek ostatních států.

Vývoj vzdělání policie na území dnešní České republiky prošel několika zásadními obdobími, které velmi výrazně ovlivňovaly nejen možnosti samotného bezpečnostního aparátu, ale také možnosti samotných příslušníků policie. Stejně tak jako tomu bylo za posledních více než sto let, dá se i do budoucích let předpokládat, že vývoj vzdělávání policie České republiky bude aktivně reagovat na vývoj společnosti jak v celosvětovém měřítku, tak i uvnitř našeho státu.

Nedostatky v novodobém vzdělávání se dají spatřovat v neuceleném systému dalšího vzdělávání policistů při výkonu služby. Možnosti kurzů, vlastní odpovědnost na sebevzdělávání nemusí jít ruku v ruce s propojením teorie a praxe v každodenní službě. Požadavek reformy směřující k profesionalitě policistů na všech úsecích výkonu činnosti se může rozplynout v neomezených možnostech výběru dalšího vzdělávání a neupevňování dosud nabytých schopností a dovedností. Zavedení přezkoušení z oblastí výuky a praktických cvičení ze základní odborné přípravy by usměrňovalo sebevzdělávání žádoucím směrem.

ZÁVĚR

Vzdělávání je celoživotním procesem. Každý člověk se vzdělává v průběhu svého života, a to i když opustí školní instituce. Nejen základní a střední stupeň školství připravuje člověka na další činnosti, na další život. Profesní vzdělávání v období ekonomicky produktivního věku má velký vliv na prožívanou kvalitu života a následnou spokojenost.

Právě spokojenost také souvisí s pocitem bezpečí a sounáležitosti se skupinou, ve které člověk žije. Se skupinou, která se dá nazývat společností nebo také veřejností.

Zajistit bezpečnost pro celou společnost není jednoduchý úkol. Každý stát má na to své normy, represe či prostředky.

Česká republika disponuje systémem, který obsahuje nejen armádu, ale také policii. A právě policie hraje důležitou roli v každodenním životě každého občana.

Kvalifikovaný policista je předpokladem k profesionálnímu zajištění bezpečnosti, ochrany osob a majetku a zmíněnému pocitu bezpečí v každodenním životě.

Cílem předkládané bakalářské práce bylo popsat a charakterizovat systémy vzdělávání, jejich specifika a historické ukazatele u Policie ČR. Již při studiu na střední odborné škole se může mladý člověk začít profilovat jako budoucí policista. Česká republika myslí na výchovu budoucích ochránců bezpečnosti a práv. V rámci osvětové činnosti jsou i na základních školách žáci seznamováni s činností policie – v dětech je budován dobrý vztah k policii a je budována důvěra veřejnosti.

S rozvojem společnosti je nutné rozvíjet všechny oblasti života – vzdělávání především. Za dob první republiky bylo velmi důležité být mravným a důstojným četníkem, který si umí zjednat kázeň a pořádek. Tento vliv byl podněcován už v samotném ustrojení četníků, v jejich výchově a vzdělávání dvojnásob. Četníci mohli být vzdělávání pouze těmi nejlepšími učiteli. Systém vzdělávání četnictva byl jednoduchý a efektivní. V době působnosti četnictva zaznamenala velký rozvoj pátrací četnická služba. Systém vzdělávání byl rozběhnutý, fungoval, přinášel výsledky.

Druhá světová válka přinesla negativní změny. Nejen ve vzdělávání příslušníků bezpečnostního sboru. Celý svět zná důsledky.

Poválečné období zaznamenalo vznik školských soustav, vznikaly školy, konkrétní časově ohraničené kurzy. Bylo jasně určeno, kdo a v jaké funkci má studovat. Bylo jasně určeno, co je pro koho dostačující. Pro příslušníky bezpečnostních sboru začala fungovat první vysoká škola. Bylo možné studovat na škole univerzitního typu, posléze bylo možné absolvovat s titulem.

Změna režimu s sebou přinesla další vývoj – změnu ve vzdělávání policistů. Bylo nutné překlenout přechodné období mezi zrušením Vysoké školy SNB a založením nové Policejní akademie. V říjnu 1992 nová Policejní akademie zahájila svoji činnost a ve společnosti se aktivně začalo přemýšlet nad tím, jak přesvědčit veřejnost, že Policie se skutečně mění.

Policie se potýkala se vznikem nových druhů kriminality. Bylo nutné reagovat na tyto skutečnosti, bylo nutné naučit Policisty, jak situace řešit. Rozvoj vzdělávání i samotné Policie zajisté přinesla Reforma v roce 2008.

Nynější situace ve vzdělávání policistů je stále se vyvíjející aparát možností a povinností každého příslušníka Policie České republiky. Zodpovědnost v procesu získávání nových zkušeností a dovedností je u Policie přenášena na každého příslušníka od začátku výkonu činnosti. Po absolvování základní odborné přípravy, kdy nový policista složí úspěšně závěrečnou zkoušku, ho čeká období možností výběru, profilace dovedností, možností pokračování ve studiu v rámci celého vzdělávacího systému v České republice. Během výkonu služby nejsou policisté podrobováni pravidelným přezkoušením, reagují pouze na požadavky svého vedení, na nabídku kurzů a vzdělávání, která je jim předkládána.

Vývoj vzdělávání příslušníků Policie České republiky postupně prochází reformou a tvoří se dle aktuální situace ve společnosti a dle situace v resortu. V budoucích letech možná přibude vzdělávání ve formě on-line, systém E-polis je ve startovací fázi. Jeho vznik podnítila Covidová situace v zemi a potřeba řešit pokračování ve vzdělávání příslušníků policie.

Z hlediska vývoje vzdělávání u Policie od dob četnictva je zřejmé, že vždy četnictvo i Policie reagovaly na vývoj společnosti, její požadavky a nároky, ale také současně bylo nutné dbát na hodnoty a také principy, na jejichž základě fungovaly a fungují tyto bezpečnostní složky. Motivace jednotlivců v řadách Policie k vlastnímu vzdělávání je třeba upravit kvalitním systémem, který může pomoci při vzdělávání v mnoha oblastech v rámci činnosti Policie a zajišťovat tak potřebnou jistotu a pevné zázemí těm jedincům, kteří se rozhodli chránit bezpečnost společnosti.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

BARTOŇKOVÁ, Hana. Firemní vzdělávání. Praha: Grada Publishing, 2010. Vedení lidí v praxi. ISBN 978-80-247-2914-5.

BENEŠ, Milan. Úvod do andragogiky. 1. vydání. Praha: Univerzita Karlova, 1997. 219 s. ISBN 80-7184-381-4

BOHATA, Ivan, Vývoj stejnokroje Sboru národní bezpečnosti v letech 1945–1973. In: Historie SNB. Sborník 1. Praha: Federální ministerstvo vnitra. Správa vědy a školství, 1976

CEVRO institut, o. p. s. Reforma Policie České republiky aneb pomáhat a chránit. Praha: Cevro institut, 2012. ISBN 978-80-8725-15-1

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Policejní psychologie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2006. ISBN 80-86898-73-3.

FARA, František, Četnické vzpomínky. Praha: Codyprint, 2002, s. 143 ISBN 978-80-902964-4-0

GALAŠ, Radek, Generál Josef Ježek – seznamte se prosím. In: Almanach příspěvků z III. Konference policejních historiků. Praha: Muzeum PČR, 2008. ISBN 978-80-7326-25-2

GALAŠ, Radek, Protektorátní policejní prapory. In: Almanach příspěvků z IV. Konference policejních historiků. Praha: Muzeum PČR, 2009. ISBN 978-80-86466-26-2

KOUBEK, Josef. Řízení lidských zdrojů. II. Vyd. Praha: Management Press, 2000. ISBN 80-85943-51-4.

KOUBEK, Josef. Personální práce v malých a středních firmách. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3823-9

KOUBEK, Martin. Dvacet let historie Policejní akademie ČR v Praze. In: Almanach příspěvků z VII. Konference policejních historiků. Praha: Muzeum PČR, 2012 ISBN 978-80-86466-26-2

KRIMINALISTICKÝ ÚSTAV VB. Kriminalistická příručka 1. svazek. 2. vydání. Brno: Tisk, n. p. 1967. 527 s.

KRIMINALISTICKÝ ÚSTAV VB. Kriminalistická příručka 2. svazek. Praha: Naše vojsko Praha. 1961. 546 s.

MACEK, Pavel a Antonín FILÁK. *Základy teorie policejně bezpečnostní činnosti*. Praha: Police History, 2004. ISBN 80-86477-21-5.

MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. Dějiny policie a četnictva I. Vyd. 1. Praha: Themis, 1997. ISBN 80-85821-52-4.

MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. Dějiny policie a četnictva II. Vyd. 1. Praha: Police History, 1999, ISBN 80-962670-0-9.

MACEK, Pavel, UHLÍŘ, Lubomír. Dějiny policie a četnictva III., Praha: POLICE HISTORY, 2001. 230 s. ISBN 80-86477-01-0

MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. Dějiny policie a četnictva IV. Vyd. 1. Praha: Police History, 2011, ISBN 978-80-86477-55-8

MATES, Pavel, Jindřich ŠKODA a František VAVERA. Veřejné sbory. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-572-4.

MUŽÍK, Jaroslav. Andragogická didaktika. Praha: Codex Bohemia. 1998. ISBN 80-85963-52-3

PALÁN, Zdeněk – LANGER Tomáš · Univerzita J.A.Komenského Praha 2008, 184 str. ISBN 9788086723587

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY: Police of the Czech Republic. 2. vydání. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017. ISBN 978-80-270-0664-9.

POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR. Policie České republiky. Praha: Tiskárna MV, 2010. ISBN 978-80-254-7700-7.

SEMRÁD, Jiří. Kapitoly z profesní pedagogiky. Praha: Policejní akademie ČR, 146 s. ISBN 80-85981-72-6

ŠUGÁR, Jan, Distanční vzdělávání v podmínkách Policejní akademie ČR v Praze – Brono: Tribun EU, 2008. ISBN 978-80-7399-667-3.

VETEŠKA, Jaroslav. Přehled andragogiky: úvod do studia vzdělávání a učení se dospělých. Praha: Portál, 2016. S 14–28. ISBN 978-80-262-1026-9.

VOKUŠ, Jiří. Policie České republiky: Police of the Czech Republic: pomáhat a chránit. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2010. ISBN 978-80-254-6099-3.

WEISS, Tomáš. Role policie a armády v Evropské unii: analýza evropské a národní úrovně s využitím případové studie České republiky. Praha: Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2381-8

Seznam použitých internetových zdrojů

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK ČR. [online]. [cit. 18. 11. 2022]. Dostupné z: <https://www.abscr.cz/fondy-a-pomucky/pruvodce-po-fondech-sbirkach/pruvodce-po-fondech-a-sbirkach-m/pruvodce-po-fondech-a-sbirkach-m2/>

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY [online]. [cit. 11. 01. 2023]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/mezinarodni-spoluprace.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ republiky [online]. [cit. 15. 11. 2022]. Dostupné z: https://www.polac.cz/g2/view.php?o_skole/index.html

VYŠŠÍ POLICEJNÍ ŠKOLA A STŘEDNÍ POLICEJNÍ ŠKOLA MINISTERSTVA VNITRA V HOLEŠOVĚ [online]. [cit. 15. 11. 2022]. Dostupné z: <https://www.spshol.cz/home/info-o-skole/zakladni-informace>

VYŠŠÍ POLICEJNÍ ŠKOLA A STŘEDNÍ POLICEJNÍ ŠKOLA MINISTERSTVA VNITRA V PRAZE [online]. [cit. 15. 11. 2022]. Dostupné z: <https://www.skolamv.cz/o-skole/o-nas-1.html>

POLICIE ČR. Informace k základní odborné přípravě [online]. [cit. 10. 11. 2022]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/informace-k-zakladni-odborne-priprave-zop.aspx>

POLICIE ČR. O policii ČR [online]. [cit. 18. 11. 2022]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/o-nas-policie-ceske-republiky-policie-ceske-republiky.aspx>

POLICIE ČR. Historie policie a četnictva [online]. [cit. 2. 10. 2022]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/historie-policie-a-cetnictva.aspx?q=Y2hudW09Nw%3d%3d>

POLICIE ČR. Historie policie a četnictva [online]. [cit. 07. 10. 2022]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/cetnictvo-907034.aspx>

POLICIE ČR. Historie policie a četnictva [online]. [cit. 25. 11. 2022]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/historie-policie-a-cetnictva.aspx?q=Y2hudW09Nw%3d%3d>

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Policejní školy MV* [online]. [cit. 15. 11. 2022]. Dostupné z: mvr.cz/clanek/web-o-nas-skolstvi-policejni-skoly-mv-a-skolske-zarizeni-mv.aspx

Seznam ostatních zdrojů

Pokyn policejního prezidenta, č. 316 ze dne 29. 12. 2017. Dostupné z intranetu PČR

Pokyn policejního prezidenta, č. 316 s. 2 ze dne 29. 12. 2017. Dostupné z intranetu PČR

Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy. Dostupné z intranetu PČR

Seznam legislativních zdrojů

Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 273/2008., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

SEZNAM ZKRATEK

ČR - Česká republika

SNB - Sbor národní bezpečnosti

Sb. - Sbírky

PČR – Policie České republiky

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A – Osvědčení obsluhy automatizovaného informačního systému stanic technické kontroly.....	I
Příloha B – Potvrzení účasti v kurzu problematika korupce – policista.....	II
Příloha C – Osvědčení o absolvování kurzu odhalování neregulérních dokladů.....	III
Příloha D – Osvědčení o absolvování kurzu metoda řešení konfliktů pomocí analýzy transakcí.....	IV
Příloha E – Osvědčení o absolvování kurzu pro policisty zařazené na dálničních odděleních Policie ČR.....	V
Příloha F - Osvědčení o absolvování kurzu před přidělením zbraně - brokovnice Fabarm SDASS Taktikal.....	VI
Příloha G – Osvědčení o absolvování kurzu pachový vzorek osoby.....	VII
Příloha H – Osvědčení o absolvování kvalifikační přípravy pro policisty územních odborů služby pořádkové policie.....	VIII
Příloha I – Osvědčení o vykonání služební zkoušky.....	IX
Příloha J – Osvědčení vstupní kurz ochrany utajovaných informací.....	X

MINISTERSTVO DOPRAVY

OSVĚDČENÍ

OBSLUHY AUTOMATIZOVANÉHO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU STANIC TECHNICKÉ KONTROLY

Pan: narozer

Pracovník stanice technické kontroly č.

Absolvoval v teoretické i praktické přípravě školení obsluhy automatizovaného informačního systému stanic technické kontroly pracujícího v reálném čase a je odborně způsobilý k obsluze aplikace tohoto systému.

Držitel tohoto osvědčení je povinen dodržovat podmínky stanovené platnými právními předpisy a dodržovat zásady práce s automatizovaným informačním systémem stanic technické kontroly.

Toto osvědčení je platné pouze po dobu trvání služebního poměru jeho držitele u Policie České republiky. Při ukončení služebního poměru je držitel povinen odevzdat toto osvědčení Ministerstvu dopravy.

Na základě shora uvedeného přiděluje správce systému držiteli tohoto osvědčení certifikát uživatele systému pro přihlášení do aplikace s těmito údaji:

Uživatelské jméno:

Heslo pro první přihlášení:

Bezprostředně po prvním přihlášení do aplikace je uživatel povinen provést změnu uvedeného hesla přiděleného správcem systému pro první přihlášení.

V Praze dne

Razítko a podpis oprávněné osoby:

Ministerstvo dopravy
Označení: *[podpis]*

Příloha B - Potvrzení účasti v kurzu problematika korupce – policista

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY

VYŠŠÍ POLICEJNÍ ŠKOLA A STŘEDNÍ POLICEJNÍ ŠKOLA MINISTERSTVA VNITRA
V HOLEŠOVĚ

Kód: P2/0245

Forma studia: denní

Třída: KK-Ko-52/OI

Studium zahájeno:

Studium ukončeno:

POTVRZENÍ ÚČASTI

V KURZU

Jméno(a) a příjmení:

Den, měsíc a rok narození:

Místo narození:

Osobní evidenční číslo:

Jmenovaný[á] se zúčastnil[a]

kurzu

Problematika korupce - policista

název

V Holešově dne 20. března 2013

MINISTERSTVO VNITRA

Příloha C – Osvědčení o absolvování kurzu odhalování neregulérních dokladů

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje
OLOMOUC

Kód: E42058152

Forma studia: denní

Třída: E42058152

Studium zahájeno:

Studium ukončeno:

Evidenční číslo: D355

OSVĚDČENÍ

O ABSOLVOVÁNÍ KURZU

Jméno(a) a příjmení:

Den, měsíc a rok narození:

Místo narození:

Osobní evidenční číslo:

Jmenovaný[á] absolvoval[a] kurz v rozsahu 6 vyučovacíh hodin

Odhalování neregulérních dokladů
název

Olomouc 14. ledna 2014

komisař

vedoucí oddělení

Příloha D – Osvědčení o absolvování kurzu metoda řešení konfliktů pomocí analýzy transakcí

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY
STŘEDNÍ POLICEJNÍ ŠKOLA MINISTERSTVA VNITRA V JIHLAVĚ

Kód: R2/0011

Forma studia: denní

Třída: DO4-2/07

Studium zahájeno:

Studium ukončeno:

Evidenční číslo: DO4-2/07/00071485

OSVĚDČENÍ

O ABSOLVOVÁNÍ KURZU

Jméno(a) a příjmení:

Den, měsíc a rok narození:

Místo narození:

Osobní evidenční číslo:

Jmenovaný[á] absolvoval[a] v rozsahu 24 vyučovací hodiny specializační kurz

Metoda řešení konfliktů pomocí analýzy transakcí
název

V Jihlavě dne 23. srpna 2007

ředitel školy

lektor

lektor

Příloha E – Osvědčení o absolvování kurzu pro policisty zařazené na dálničních odděleních Policie ČR

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY
STŘEDNÍ POLICEJNÍ ŠKOLA MINISTERSTVA VNITRA V JIHLAVĚ

Kód: **P2/0062** Forma studia: **denní** Třída: **DO4-2/07**
Studium zahájeno: Studium ukončeno:
Číslo protokolu o závěrečných zkouškách: **DO4-2/07/00072095**

OSVĚDČENÍ
O ABSOLVOVÁNÍ KURZU

Jméno(a) a příjmení:
Den, měsíc a rok narození:
Místo narození:
Osobní evidenční číslo:

Jmenovaný(á) absolvoval(a)
specializační kurz

Pro policisty zařazené na dálničních odděleních Policie ČR
název

Podmínky závěrečné zkoušky podle požadovaných cílových kompetencí

splnil(a)

V Jihlavě dne 14. září 2007

předseda zkušební komise

ředitel školy

Příloha F - Osvědčení o absolvování kurzu před přidělením zbraně - brokovnice Fabarm SDASS Taktikal

Pomáhat a chránit

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE SEVEROMORAVSKÉHO KRAJE
ředitelství pro řízení lidských zdrojů
školení policejní středisko Frýdek - Místek

Osvědčení

o absolvování kurzu

Jméno(a) a příjmení:

Den, měsíc a rok narození:

Místo narození:

Osobní evidenční číslo:

Jmenovaný(á) absolvoval(a) dne 25. května 2009 kurz před přidělením zbraně – brokovnice Fabarm SDASS Tactical.

Splnil (a)

Frýdek – Místek dne 25. května 2009

komisař

vedoucí odboru

Příloha G – Osvědčení o absolvování kurzu pachový vzorek osoby

Pomáhat a chránit

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE PLZEŇSKÉHO KRAJE
Školní policejní středisko

Kód: P5/0020

Číslo protokolu: P5/0020/00538168

OSVĚDČENÍ

Jméno a příjmení:

Den, měsíc a rok narození:

Osobní evidenční číslo:

Jmenovaný/jmenovaná absolvoval/a
v době od

Pachový vzorek osoby

v rozsahu 6 hodin

a získal/a oprávnění k výkonu činnosti

s platností do 31.12.2021

V Plzni dne 30. května 2018

vedoucí ŠPS Domažlice

Příloha H – Osvědčení o absolvování kvalifikační přípravy pro policisty územních odborů služby pořádkové policie

Pomáhat a chránit

ÚTVAR POLICEJNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ A SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY

Vzdělávací zařízení Praha
Odbor zabezpečení výuky Praha

Kód: P2/0210z

Forma vzdělávání: denní

Třída: ZZ-SPP-2A

Kurz zahájen:

Číslo protokolu: ZZ-SPP-2A/00542693

Kurz ukončen:

OSVĚDČENÍ

Jméno a příjmení:

Den, měsíc a rok narození:

Osobní evidenční číslo:

Jmenovaný absolvoval kurz kvalifikační přípravy

Kvalifikační kurz pro policisty územních odborů služby pořádkové policie

a splnil

podmínky závěrečné zkoušky podle požadovaných cílových kompetencí

V Praze dne 11. září 2018

ředitel zkoušební komise

ředitel vzdělávacího zařízení

Příloha I – Osvědčení o vykonání služební zkoušky

Policejní jednotka

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE PLZEŇSKÉHO KRAJE

Školní policejní středisko Domažlice

Číslo protokolu: 00210490

Označení: SZ Ř 34/2011

Osvědčení

Jméno(a) a příjmení:
Den, měsíc a rok narození:
Místo narození:
Osobní evidenční číslo:

Jmenovaný(á) vykonal(a)
služební zkoušku

a podmínkám služební zkoušky podle ustanovení § 12 zák. č. 361/2003
Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění
pozdějších předpisů

vyhověl(a).

V Domažlicích

dne

služební hodnost, titul, jméno(a), příjmení, vědecká hodnost
a podpis předsedy zkoušební komise

Příloha J – Osvědčení vstupní kurz ochrany utajovaných informací

Tisk osvědčení o absolvování kurzu

Stránka č. 1 z 1

OSVĚDČENÍ

Vstupní kurz ochrany utajovaných informací - R2/0059

Evidenční číslo: EE89ECC4-C70D-174C-9CD5-FFA621F81664

Držitel osvědčení:

Jméno a příjmení

Osobní evidenční číslo

Vydávající subjekt:

Název orgánu státu **Ministerstvo vnitra**

IČ: 00007064

Sídlo **Nad Štolou 3, Praha 7**

Držitel tohoto osvědčení vykonal úspěšně Vstupní kurz ochrany utajovaných informací - R2/0059 formou elektronického vzdělávání

Datum absolvování:

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Martin Čech

Obor: Andragogika

Forma studia: kombinované studium

Název práce: Vývoj vzdělávacího systému Policie ČR

Rok: 2023

Počet stran textu bez příloh: 50

Celkový počet stran příloh: 10

Počet titulů českých použitých zdrojů: 28

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 0

Počet internetových zdrojů: 11

Vedoucí práce: PhDr. Tereza Vacínová, Ph.D.